

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 22. detsember 2021
(OR. en)

15296/21

Institutsioonidevaheline
dokument:
2021/0434(CNS)

FISC 253
ECOFIN 1299
IA 217

ETTEPANEK

Saatja: Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ,
direktor

Kättesaamise
kuupäev: 22. detsember 2021

Saaja: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär

Komisjoni dok nr: COM(2021) 565 final

Teema: Ettepanek: NÕUKOGU DIREKTIIV, millega kehtestatakse õigusnormid
variühingute maksustamise eesmärgil väärkasutamise vältimiseks ja
muudetakse direktiivi 2011/16/EL

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2021) 565 final.

Lisatud: COM(2021) 565 final

Brüssel, 22.12.2021
COM(2021) 565 final

2021/0434 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

**millega kehtestatakse õigusnormid variühingute maksustamise eesmärgil
väärkasutamise vältimiseks ja muudetakse direktiivi 2011/16/EL**

{SEC(2021) 565 final} - {SWD(2021) 577 final} - {SWD(2021) 578 final} -
{SWD(2021) 579 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Euroopa Komisjon võttis 18. mail 2021 vastu teatise äriühingute maksustamise kohta 21. sajandil,¹ et edendada tugevat, tõhusat ja õiglast äriühingute maksustamise süsteemi Euroopa Liidus. Selles on esitatud nii pika- kui ka lühiajaline visioon, et toetada Euroopa taastumist COVID-19 pandeemiast ja tagada järgnevatel aastatel piisavad avaliku sektori tulud. Selle eesmärk on luua õiglane ja stabiilne ettevõtluskeskkond, mis võib hoogustada liidus kestlikku ja töökohti loovat majanduskasvu. Käesolev ettepanek on üks lühiajalistest sihipärastest algatustest, mis kuulutati välja teatises kui praeguse maksusüsteemi parandamise vahend, keskendudes õiglase ja tegeliku maksustamise tagamisele.

Viimastel aastatel on selles valdkonnas tehtud küll olulisi edusamme, eelkõige seoses maksustamise vältimise vastase direktiivi² vastuvõtmisega ja maksustamisalase halduskoostöö direktiivi³ kohaldamisala laiendamisega, kuid minimaalse majandusliku sisuta ja majandustegevuseta juriidilised isikud kujutavad endast jätkuvalt ohtu, et neid kasutatakse sobimatutel maksueesmärkidel, näiteks maksudest kõrvalehoidmiseks ja maksustamise vältimiseks, nagu kinnitavad hiljutised ulatuslikud meediapaljastused⁴. Kuigi selliste majandusüksuste kasutamiseks võib olla mõjuvaid põhjuseid, on vaja täiendavaid meetmeid, et lahendada olukordi, kus maksumaksjad hoiavad kõrvale maksuõiguse kohastest kohustustest või tegutsevad vastuolus maksuõiguse tegeliku eesmärgiga, väärkasutades ettevõtjaid, kes ei tegele tegeliku majandustegevusega. Selliste olukordade tagajärjeks on maksumaksjate üldise maksukohustuse vähenemine. See toob kaasa maksukoormuse nihkumise ausate maksumaksjate arvele ja moonutab siseturul tehtavaid äriotsuseid. Kui sellega tõhusalt ei tegeleta, tekitab selline olukord ebaausa maksukonkurentsi ja maksukoormuse ebaõiglase jaotumise. Käesolevat direktiivi kohaldatakse kõigi ettevõtjate suhtes, keda peetakse maksuresidendiks ja kellel on õigus saada mõnes liikmesriigis maksuresidentsuse tõend.

Pidades silmas eesmärki võidelda sellise maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise vastu, mis mõjutavad otseselt siseturu toimimist, kehtestatakse käesoleva direktiiviga maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise vastased õigusnormid konkreetsetes valdkonnas. Selle ajendiks on Euroopa Parlamendi taotlus võtta ELi meetmeid, et võidelda variühingute väärkasutamisega maksustamise eesmärgil, ning üldisemalt mitme liikmesriigi, ettevõtjate ja kodanikuühiskonna nõue tugevama ja sidusama ELi lähenemisviisi järele, et võidelda maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise vastu.

• Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega

Käesolev direktiiv on osa äriühingute otsest maksustamist käsitlevast kesksest ELi strateegiast, mille eesmärk on tagada, et kõik maksavad oma õiglase osa. Komisjon on viimase kümne aasta jooksul viinud järjepidevalt ellu poliitikameetmeid, mille eesmärk on võidelda maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise vastu.

¹ COM(2021) 251 final.

² Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT L 193, 19.7.2016, lk 1).

³ Nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/16/EL maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 64, 11.3.2011, lk 1).

⁴ Vt näiteks OpenLuxi uurimine ja hiljutised Pandora dokumendid.

Nimelt avaldas ta näiteks 2012. aastal soovitusel agressiivse maksuplaneerimise kohta, soovitudes liikmesriikidele topeltmaksuvabastuse ja maksustamisega seotud fiktiivsete skeemide vastaseid erimeetmeid. 2016. aastal võeti vastu maksustamise vältimise vastane direktiiv, et tagada liikmesriikides rahvusvahelisest maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise projektist tulenevate maksustamise vältimise vastaste põhimeetmete kooskõlastatud rakendamine. Samal ajal on maksustamisalase halduskoostöö direktiivi alates selle vastuvõtmisest 2011. aastal mitmel korral läbi vaadatud ja laiendatud, et võimaldada kogu ELis ulatuslikku ja õigeaegset maksuteabe vahetamist, sealhulgas maksualaste eelotsuste ja maksuvahendajate kohustusliku aruandluse kohta. Rahvusvahelisest vaatepunktist lähtudes loodi 2017. aastal maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide ELi loetelu, muu hulgas selleks, et kaitsta liikmesriikide maksubaasi kolmandate riikide kahjulike maksutavade eest.

ELi tasandil kehtivates maksustamismeetmetes puuduvad siiski sõnaselged sätted, mis on suunatud variühingutele, st ettevõtetele, kus puudub igasugune tegelik majandustegevus, isegi kui nad eeldatavasti majandusega tegelevad, ja mida võidakse väärkasutada maksustamise vältimiseks või maksudest kõrvalehoidmiseks. Hiljutised maksudega seotud skandaalid on toonud esile ohu, mida sellised üksused võivad endast kujutada ühtsele turule ja eelkõige liikmesriikide maksubaasile.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega (poliitikavaldkonnaga seotud võimalikud tulevased algatused)**

Käesolev direktiiv on jätkuks komisjoni teatisele, mis käsitleb äriühingute maksustamist 21. sajandil, et luua ELis tugev, tõhus ja õiglane äriühingute maksustamise süsteem, ning peegeldab ühte kõnealuses teatises kavandatud poliitilist algatust. Sellisena täiendab see mitut teist komisjoni samal ajal nii lühi- kui ka pikaajaliselt edendatavat poliitikaalgatust. Nende hulka kuulub ettepanek võtta vastu direktiiv, mis käsitleb hargmaiste ettevõtjate kontsernidele ülemaailmse maksustamise miinimumtaseme tagamist liidus. Käesoleva direktiivi eesmärk on takistada liidus asuvate variühingute kasutamist maksustamise eesmärgil ning sellel on laiem kohaldamisala kui minimaalse maksustamistaseme direktiivil, kuna see hõlmab kõiki üksusi ja juriidilisi isikuid, kes on liidu maksuresidendid, kohaldamata tulul põhinevat künnist. Minimaalse maksustamistaseme õigusraamistikku kohaldatakse üksnes hargmaiste ettevõtjate kontsernidele ja suurtele riigisisestele kontsernidele, mille kogutulu on üle 750 miljoni euro. Sellised kontsernid kuuluvad ka käesoleva direktiivi kohaldamisalasse. Põhjus on selles, et neil kahel algatusel on erinevad eesmärgid.

Minimaalse maksustamistaseme õigusraamistik on seotud üksnes maksumääraga, st maksustamistasemega. See ei puuduta maksubaasi potentsiaalselt kahjulikke tunnuseid. Samuti ei hõlma see vajadust uurida, kas majandusüksusel on piisavalt majanduslikku sisu, et viia ellu tegevust, mida ta peaks ellu viima. On tõsi, et minimaalset maksustamistaset käsitlevate eeskirjade rakendamine võib järk-järgult vähendada variühingute loomist. See mõju ei ole siiski veel kindel ja seda ei saa praeguses etapis tagada.

Lisaks põhjustaks minimaalset maksustamistaset käsitleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate kontsernide väljajätmine käesoleva direktiivi kohaldamisalast ebavõrdset kohtlemist sellistesse väiksematesse kontsernidesse kuuluvate variühingute suhtes, mis ei vasta 750 miljoni euro künnisele. Nimelt saaksid käesoleva direktiivi kohastest läbipaistvusnõuetest ja maksuõiguslikest tagajärgedest erandi peamiselt suured hargmaiste ettevõtjate kontsernid.

Peale selle hõlmavad väljakuulutatud algatused ettepanekuid, millega nõutakse, et kõik ELi majandusüksused avaldaksid igal aastal oma tegeliku maksumäära, ning käsitletakse laenu teel rahastamist soosiva maksustamise probleemi, seades omakapitali kaudu rahastamise ühtsel turul võrdsele alusele laenuvahendite teel rahastamisega. Lisaks on käesolev direktiiv kooskõlas liidu poliitikameetmetega tegelikku tulusaajaid puudutava teabe läbipaistvuse kohta ja täiendab neid.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Otsest maksustamist käsitlevad õigusaktid kuuluvad Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 115 reguleerimisalasse. Selles on sätestatud, et kõnealuse artikli kohase ühtlustamise õiguslikud meetmed tuleb võtta direktiivi vormis õigusaktiga.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Käesolev ettepanek on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuse valdkonna puhul on vaja ühist algatust kogu siseturul.

Käesoleva direktiivi eesmärk on tegeleda piiriülese maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise probleemiga ning kehtestada ühine raamistik, mis tuleb kooskõlastatult üle võtta liikmesriikide õigusnormidesse. Selliseid eesmärke ei ole võimalik rahuldaval viisil saavutada iga liikmesriigi enda võetud meetmetega.

Minimaalse majandusliku sisuta juriidiliste isikute ja üksuste kasutamine maksustamise vältimise või maksudest kõrvalehoidmise eesmärgil ei piirdu tavaliselt ainult ühe liikmesriigi territooriumiga. Asjaomaste skeemide põhitunnus on see, et need hõlmavad korruga rohkem kui ühe liikmesriigi maksusüsteeme. Seetõttu võib skeem, milles kasutatakse teises liikmesriigis asuvat variühingut, mõjutada mitut liikmesriiki.

Liikmesriikide maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise vastaste õigusnormide läbivaatamine osutab killustatusele. Mõned liikmesriigid on välja töötanud sihipärased eeskirjad või tavad, sealhulgas majandusliku sisu kriteeriumid, et võidelda variühingute kuritarvitamise vastu maksustamise valdkonnas. Enamik liikmesriike ei kohalda siiski sihipäraseid eeskirju, kuid võivad tugineda üldistele kuritarvitustevastastele eeskirjadele, mida nad tavaliselt kohaldavad juhtumipõhiselt. Isegi nende väheste liikmesriikide puhul, kes on riiklikul tasandil välja töötanud sihipärased eeskirjad, erinevad need märkimisväärselt ning kajastavad pigem riigisiseseid maksusüsteeme ja -prioriteete ega ole suunatud siseturu mõõtmele.

Praegune killustatus võib veelgi süveneda, kui liikmesriigid võtaksid meetmeid eraldi. Selline lähenemisviis põlistaks praeguse ebatõhususe ja moonutused eri meetmete koostoimes. Kui eesmärk on võtta vastu lahendused, mis toimivad kogu siseturul, ning parandada selle (sisemist ja välist) vastupanuvõimet maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise tavade suhtes, mis mõjutavad või võivad mõjutada võrdselt kõiki liikmesriike, kätkeb asjakohane edasine tegevus endas kooskõlastatud algatust ELi tasandil.

Samuti looks ELi algatus lisaväärtust võrreldes sellega, mida on võimalik saavutada paljude riiklikul tasandil võetavate meetmetega. Võttes arvesse, et kavandatud eeskirjadel on piiriülene mõõde ja et variühinguid kasutatakse tavaliselt variühingu asukohaliikmesriigist erineva liikmesriigi maksubaasi vähendamiseks, on hädavajalik, et mis tahes ettepanekutega tasakaalustataks siseturul esinevaid lahknevaid huve ja et neis võetaks arvesse tervikpilti, et teha kindlaks ühised eesmärgid ja lahendused. Seda on võimalik saavutada üksnes siis, kui õigusnorme koostatakse tsentraliseeritult. Lisaks tagaks variühinguid käsitlev ühine

lähene misviis õiguskindluse ja vähendaks ELis tegutsevate ettevõtjate kulusid seoses nõuete täitmisega.

Kõnealune lähene misviis on niisiis kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega.

- **Proportsionaalsus**

Kavandatavad meetmed ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik siseturu miinimumkaitse tagamiseks. Seetõttu ei ole direktiiviga ette nähtud täielikku ühtlustamist, vaid üksnes liikmesriikide maksusüsteemide miinimumkaitse.

Eelkõige on direktiivis sätestatud test, mis aitab liikmesriikidel teha kogu ELis kooskõlastatult kindlaks ilmsed juhtumid, kus variühinguid väärkasutatakse maksustamise eesmärgil. Käesoleva direktiivi kohaldamisalasse mittekuuluvate variühingute kindlakstegemiseks kohaldatakse jätkuvalt siseriiklike õigusnorme, sealhulgas neid, millega ELi õigus võetakse üle siseriiklikku õigusse. Käesoleva direktiivi meetmed peaksid hõlbustama ka viimati nimetatud siseriiklike õigusnormide kohaldamist, kuna liikmesriikidele on kättesaadav uus teave variühingute kohta. Peale selle sätestatakse direktiivis tagajärjed variühingutele, võttes nõuetekohaselt arvesse liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelisi lepinguid ja konventsioone tulu ja asjakohasel juhul kapitali topeltmaksustamise kaotamiseks.

Niisiis on direktiiviga tagatud selle eesmärkide saavutamiseks ELis vajalik kooskõlastamistase. Eelnimetatud arvesse võttes ei lähe ettepanek kaugemale sellest, mis on vajalik direktiivi eesmärkide saavutamiseks ja on seega proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas.

- **Vahendi valik**

Tehakse ettepanek võtta vastu direktiiv, mis on selle õigusliku aluse, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 115 kohaselt ainus võimalik meede.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Kehtivad maksustamise vältimise vastased õigusaktid ei hõlma meetmeid, mis on suunatud ettevõtjatele, kellel puudub maksustamise seisukohast minimaalne majanduslik sisu. Seetõttu ei ole hindamine asjakohane.

- **Konsulterimine sidusrühmadega**

4. juunil 2021 algatas maksunduse ja tolliliidu peadirektoraat avaliku konsultatsiooni võimaliku algatuse kohta, mille eesmärk on võidelda variühingute ja -struktuuride maksustamise eesmärgil kasutamise vastu. See hõlmas 32 küsimust, et muu hulgas piiritleda probleem ja selle põhjused ning teha kindlaks ELi tegevuse sobiv vorm ja selliste variühingute peamised tunnused, mida võidakse maksustamise eesmärgil väärkasutada. Konsultatsioon lõppes 27. augustil 2021 ja kokku saadi 50 vastust.

Kõik vastajad tunnistasid, et hoolimata hiljutistest maksustamise vältimise vastastest ELi meetmetest on probleem, mis puudutab maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalhoidmist, sealhulgas variühingute väärkasutamise kaudu, endiselt alles. Kui ühed vastajad väljendasid heameelt uute sihipäraste meetmete üle, millega võidelda kuritarvituste vastu maksuvaldkonnas, siis teised leidsid, et need võivad olla ennatlikud.

Vastajad tõid probleemi peamiste põhjustena esile liikmesriikide maksuhaldurite vähese suutlikkuse ja ebapiisava halduskoostöö.

Mis puudutab maksustamise eesmärgil väärkasutamise ohtu kujutavate variühingute ühiseid tunnuseid, siis ollakse üldiselt ühel meelel, et üks neist ja selgelt märgiline on oma pangakonto puudumine. Samuti ühtisid arvamused suures osas selles, et teine ühine joon on asjaolu, et enamik juhatuse liikmeid ei ela variühingu asukohariigis. Siiski puudus laialdane üksmeel teiste tegurite, näiteks töötajate arvu asjakohasuse suhtes.

Lisaks olid vastajad nõus, et variühinguid, mida võidakse väärkasutada, tuvastatakse tõenäolisemalt nende hulgas, mis tegelevad omakapitali või intellektuaalomandi valdamise ja haldamisega või rahastamis- ja liisingutegevusega. Kuigi vastajad leidsid, et variühing, mida võidakse väärkasutada, võib olla asutatud mis tahes õiguslikus vormis, näib usaldushalduste risk olevat veidi suurem. Asjaolu, kas majandusüksus on väike või keskmise suurusega ettevõtja (VKE), ei peetud oluliseks tunnuseks, mida tuleb arvesse võtta.

33 vastajat, eelkõige ettevõtjate ja kutseliitude esindajad, esitasid lisaks konsultatsiooni küsimustele ka palju muud teavet. Suur osa neist vastajatest väljendas erinevalt teistest muret, et uued ELi õigusnormid, mis on suunatud maksustamise vältimisele ja maksudest kõrvalehoidmisele variühingute väärkasutamise kaudu, ei pruugi olla õigeaegsed, võttes arvesse ka rahvusvahelisi arutelusid ülemaailmse minimaalse tegeliku maksustamise üle.

Nad rõhutasid ka seda, et variühingut on keeruline määratleda ja et majandusliku sisu puudumise hindamine sõltub iga konkreetse ühingu faktidest ja asjaoludest. Sellega seoses tõid nad esile, et maksumaksjatel peaks olema tegelik õigus esitada tõendeid oma konkreetsete asjaolude kohta. Need vastajad esitasid ka konkreetseid näiteid struktuuride kohta, mida võib pidada majandusliku sisuta üksuseks, st variühinguks, kuid mida ei ole loodud maksusoodustuste saamiseks, vaid arvestatavatel ärielistel põhjustel.

Lisaks avalikule konsultatsioonile konsulteeriti sihipäraselt otsese maksustamise valdkonna riiklike ekspertidega. Maksuküsimuste IV töörühma koosolek toimus 22. juunil 2021 ja sellele järgnesid kahepoolsed konsultatsioonid. Üldiselt väljendasid liikmesriigid toetust uuele ELi algatusele, mille eesmärk on võidelda variühingute väärkasutamise vastu maksusoodustuste saamiseks. Liikmesriigid väljendasid heameelt variühingute väärkasutamist käsitlevate ühiste eeskirjade ja halduskoostöö raamistiku kindlaksmääramise üle. Liikmesriigid pooldasid ka uute meetmete laia kohaldamisala ja rõhutasid, et need peaksid käsitlema võrdväärselt ka VKEsid. Olemasolevatest poliitikavariantidest väljendasid liikmesriigid toetust regulatiivsetele meetmetele.

Ettepaneku koostamisel võttis komisjon arvesse konsultatsiooni tulemusi. Eri poliitikavariantide seast otsustas komisjon edasi minna ettepanekuga regulatiivsete ja siduvate meetmete, st ELi toimimise lepingu artikli 115 kohase direktiivi kohta. Direktiivi ettepanekus eristatakse üksusi, mis võivad olla variühingud ja mida võidakse väärkasutada maksusoodustuste saamiseks, viidates mitmele sellistele üksustele omasele tunnusele. Spetsiifilistele variühingutele tehakse aga eelnevalt erand, sest neid kasutatakse tavaliselt headel ärielistel põhjustel. Kavandades kriteeriume, mille abil teha vahet ohtu kujutavatel üksustel ja juhtumitel, mis tuleks välja jätta, kuna need ei kujuta endast maksustamise vältimise või maksudest kõrvalehoidmise ohtu, tugines komisjon sidusrühmade panusele. VKEid ei ole ettepanekust välja jäetud, kuna valitseb laialdane üksmeel, et nad kujutavad endast asjakohast ohtu. Tunnistades asjaolu, et majanduslik sisu on lõppkokkuvõttes faktide ja asjaolude küsimus, hõlmab direktiiv mehhanismi, mis võimaldab maksumaksjatel vaidlustada selles esitatud testi tulemus, esitades muu hulgas tõendid teatava struktuuri aluseks olevate äriliste mittemaksuliste kaalutluste kohta. Samamoodi võivad struktuurid, mille peamine eesmärk ei ole maksusoodustuse saamine, kasutada eelneva vabastuse taotlemise mehhanismi.

Seoses küsimusega, kas meetmed, mis on suunatud variühingute maksustamise eesmärgil väärkasutamise vastu, on õigeaegsed või ennatlikud, on komisjon seisukohal, et selliste meetmete järele on tõepoolest selge vajadus. See on tekkinud selgelt pärast pidevaid skandaale seoses variühingute väärkasutamise kogu maailmas ja eelkõige ühtsel turul. Ülemaailmse minimaalse tegeliku maksustamise eeskirjade tulevane kohaldamine ei lahendaks täielikult variühingute küsimust, sest neid eeskirju kohaldataks ainult selliste hargmaiste ettevõtjate suhtes, kes vastavad 750 miljoni euro suuruse künnise tingimustele, jättes seega kohaldamisalast välja kõik äriühingud, mille kogutulu jääb sellest künnisest allapoole. Samuti on komisjon seisukohal, et liikmesriikide maksubaaside kaitsmine on oluline, et tagada kestlik majandus tervishoiukriisist tingitud erandlikes oludes.

- **Ekspertiirvamuste kogumine ja kasutamine**

Variühingute maksustamise eesmärgil väärkasutamise vastaste asjakohaste meetmete kindlaksmääramisel tugines komisjon rahvusvahelise fiskaaldokumentatsiooni büroo (IBFD) põhjalikule uuringule. Uuring esitati komisjonile avaliku konsultatsiooni raames. Selles järeldatakse, et kehtivad maksustamise vältimise vastased ELi meetmed ei ole piisavad variühingute maksudega seotud probleemide lahendamiseks ning kooskõlastatud tegevus, millega edendatakse piiriülest järjepidevust varistruktuuride suhtes kohaldatava maksustamislahenduse puhul, on tervitatav. Samuti täheldatakse, et liikmesriikides on suhteliselt harva kehtestatud eeskirju, mis on suunatud konkreetsetele variühingutele. Lisaks tugines komisjon variühingute uuringule, mille tegi välistöövõtja ja mis oli tellitud kõnealuselt algatusest eraldi.

Komisjon tugines nende uuringute tulemustele, et määrata kindlaks eritunnused, mis peaksid aitama selgelt esile tuua üksused, mis võivad olla variühingud ja mida võidakse väärkasutada maksusoodustuste saamiseks.

- **Mõjuhinnang**

Käesoleva algatuse kohta tehti mõjuhinnang.

22. oktoobril 2021 esitas õiguskontrollikomitee käesoleva ettepaneku mõjuhinnangu kohta reservatsioonidega positiivse arvamuse, sealhulgas mitu parandusettepanekut⁵. Mõjuhinnangut muudeti vastavalt neile, nagu on selgitatud allpool.

Mõjuhinnangus uuritakse nelja poliitikavarianti lisaks lähtestsenaariumile, st olukorrale, kui meetmeid ei võeta. Esimene variant on pehme õiguse meetmete võtmine, laiendades olemasoleva vastastikuse eksperdiirhinnangu vahendi, st käitumisjuhendi (äriühingute maksustamine) volitusi. Alternatiivina uuriti mõjuhinnangus võimalust, et komisjon võtab vastu liikmesriikidele esitatava soovitusena. Kuid võib eeldada, et pehme õiguse vahenditest on vähe abi, et lahendada probleemi seoses variühingute väärkasutamise maksustamise eesmärgil, sest tegemist on piiriülese küsimusega ja see nõuab kogu ELis järjepidevat lähenemisviisi, mida ei ole võimalik tagada pehme õiguse abil.

Teine, kolmas ja neljas variant on regulatiivsed ja neis nähakse ette õigusnormid, mis tuleks kehtestada kõigis liikmesriikides. Need erinevad üksteisest taotletava kooskõlastamise määra poolest. Teise poliitikavariandiga nähakse ette variühingute kindlakstegemise kriteeriumide ja protsesside ning nende käsitlemise kooskõlastamine. Kolmas variant hõlmab lisaks teisele variandile automaatse teabevahetuse mehhanismi. Neljanda variandiga lisatakse kolmandale variandile karistuste kohaldamine nõudeid eiravatele üksustele.

⁵ [Väljaannete talitus: lisada viited kokkuvõttele ja õiguskontrollikomitee positiivsele arvamusele pärast nende avaldamist.]

Eri variante võrreldi järgmiste kriteeriumide alusel: a) tõhusus variühingute väärkasutamise vähendamisel, b) maksudest saadav kasu riigi rahandusele, c) nõuete täitmise kulud ettevõtjate jaoks, d) nõuete täitmise kulud maksuhaldurite jaoks, e) kaudne mõju ühtsele turule, f) kaudne mõju ettevõtjatevahelisele konkurentsile, g) kaudne mõju ELi konkurentsivõimele, h) kaudne sotsiaalne mõju ja i) sidusus. Võrdlusest selgus, et teise, kolmanda ja neljanda variandi puhul võib eeldada, et hoolimata kuludest on need käesoleva algatuse eesmärkide saavutamisel tulemuslikud. Näib, et neist toimib kõige paremini neljas variant. Konkreetsemalt eeldatakse, et see tagab kohaldamisalasse kuuluvate majandusüksuste puhul nõuete täitmise kõige suuremal määral; samal ajal on see kooskõlas ELi praeguse maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise vastase võitluse tegevuskavaga ning tugineb praegustele teabevahetussüsteemidele.

Majanduslik mõju

Majandusliku mõju hindamisel oli andmete kasutamine piiratud, sest algatus puudutab sellist majandusüksuste liiki, mille kohta on väga vähe andmeid ja millel puudub üldtunnustatud määratlus.

Kasu

Siiski eeldatakse, et eelistatud poliitikavariandil (neljas variant) on positiivne majanduslik mõju. Peamise otsese kasuna eeldatakse maksutulu kogumise suurenemist tänu variühingute väärkasutamise vähenemisele ELis. Isegi saamatajäänud maksutulu praegune hinnanguline väike vähenemine (ELis hinnanguliselt umbes 20 miljardit eurot) kujutab endast märkimisväärseid täiendavaid avaliku sektori vahendeid. Neljas variant on kõige tulemuslikum, kuna variühingu olemasolu kindlakstegemise tulemust tugevdavad sellised positiivsed asjaolud nagu teabevahetus liikmesriikide vahel ja ühtne karistuste kord ELi tasandil. Mõningat täiendavat otsust kasu võivad anda ka karistustest tulenevad regulatiivsed tasud. Peale selle toob algatus märkimisväärset kaudset kasu. Tänu sellele meetmele kogutakse väärtuslikku teavet, et mõista paremini variühingute maksustamise eesmärgil kasutamise nähtust. Samuti näitab see, et EL on võtnud kohustuse lõpetada oma territooriumil maksustamise vältimine ja maksudest kõrvalehoidmine, edendades maksukuulekust.

Kulud

Valitud variandiga seotud peamised kulud on nõuete täitmise kulude suurenemine ettevõtjate ja maksuhaldurite jaoks. Eeldatakse, et maksukuulekusega seotud kulud ettevõtjate jaoks suurenevad vähesel määral. Üldiselt peaksid kulud olema suhteliselt väikesed, sest käesoleva algatusega hõlmatud äriühingute arv on eeldatavasti väike (alla 0,3% kõigist ELi äriühingutest) ning täiendavad andmed, mida kohaldamisalasse kuuluvad ettevõtjad peavad esitama, peaksid olema kergesti kättesaadavad ja nende esitamine suhteliselt lihtne. Ka maksuhaldurite kulud suurenevad eeldatavasti vähe. Maksuhaldurid peaksid suurendama oma suutlikkust hallata teavet, millele neil on juurdepääs, rakendama teabevahetust toetavaid süsteeme ja tagama kavandatud karistuste täitmise. Käesoleva ettepaneku eesmärk on leida hea tasakaal positiivse mõju ja täiendava koormuse vahel. On oht, et liikmesriigid ei suuda uute ülesannetega toime tulla, näiteks maksualaste eelotsuste haldamisel.

Peamised rakendatud muudatused

Õiguskontrollikomitee esitas mõjuhinnangu kohta reservatsioonidega positiivse arvamuse. Komitee märkis eelkõige, et mõjuhinnangust ei selgu, miks maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidmist tuleks käsitleda koos ning mis eristab õiguspäraseid variühinguid neist, mida väärkasutatakse maksustamise eesmärgil. Lisaks märkis ta seda, et mõjuhinnang ei anna piisavat ülevaadet võimalikest alternatiivsetest ja/või täiendavatest meetmetest peale ELi õigusaktide kehtestamise. Komitee oli ka seisukohal, et parandada tuleks mõjuhinnangu

kvantitatiivseid hinnanguid, eelkõige seoses nõuete täitmise kuludega ettevõtjate jaoks, ning see peaks põhianalüüsis kajastama paremini sidusrühmade erinevaid seisukohti. Mõjuhinnangu I lisas selgitatakse, kuidas õiguskontrollikomitee reservatsioonid käsitleti. Mitu mõjuhinnangu osa vaadati läbi ja lisati uued osad õiguskontrollikomitee tõstatatud probleemide lahendamiseks. Esiteks lisati uus jagu, et selgitada muu hulgas näidete abil, kuidas variühinguid saab kasutada ühtmoodi nii maksustamise vältimiseks kui ka maksudest kõrvalehoidmiseks ning miks on seetõttu võimalik neid tavalisid koos käsitleda. Lisaks muudeti mõjuhinnangut, et selgitada, et õiguspäraste ja mitteõiguspäraste variühingute eristamine on pigem nende kasutamise kui nende ülesehituse küsimus. Teiseks mõjuhinnangut laiendati, et kajastada üksikasjalikult erinevaid varases etapis kaalutud alternatiive variühingute kasutamise probleemi lahendamiseks maksuvaldkonnas. Sellega seoses on selgitatud, miks ei ole edendatud eraldi või täiendava meetmena võimalust reguleerida usaldushaldus- ja äriühinguteenuste osutajaid. Samuti on analüüsitud põhjuseid, miks majandusliku sisuga seotud nõuete kehtestamist peeti eesmärgipäraseks valikuks. Kolmandaks muudeti mõjuhinnangut, et lisada täiendavad üksikasjad nõuete täitmise hinnanguliste kulude kohta ettevõtjatele ja maksuhalduritele ning eelkõige üksikasjad hinnangute põhjenduste, täiendavate põhjuste ja uute tõendite kohta. Lisaks muudeti mõjuhinnangu põhiosa mitut osa, et lisada asjaomaste sidusrühmade esitatud teave, mis saadi avalike ja sihipäraste konsultatsioonide käigus.

4. MÕJU EELARVELE

Vt finantsselgitus.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Kui käesolev ettepanek on direktiivina vastu võetud, tuleks see siseriiklikku õigusesse üle võtta 30. juuniks 2023 ja see peaks jõustuma 1. jaanuaril 2024. Direktiivi rakendamise järelevalveks ja hindamiseks esitavad liikmesriigid komisjonile igal aastal maksustamisaasta kohta asjakohase teabe, sealhulgas statistiliste andmete loetelu. Asjakohane teave on sätestatud direktiivi artiklis 12.

Iga viie aasta järel alates [1. jaanuarist 2024] esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta. Käesoleva ettepaneku tulemused lisatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatavasse hindamisaruandesse, mis avaldatakse [1. jaanuaril 2029].

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Direktiivi kohaldamisala on lai ja selle eesmärk on hõlmata kõiki ettevõtjaid, keda võib maksustamise seisukohast pidada liikmesriigi residentiks, olenemata nende õiguslikust vormist. Sellega seoses hõlmab see ka õiguslikke struktuure, näiteks partnerlusi, mida peetakse liikmesriigi maksuresidentiks.

Direktiiv käsitleb konkreetseid skeeme, mida kasutatakse maksustamise vältimiseks või maksudest kõrvalehoidmiseks. Kõnealune skeem hõlmab ELis selliste ettevõtjate asutamist, kes eeldatavasti tegelevad majandustegevusega, kuid kes tegelikkuses seda ei tee. Selle asemel asutatakse nad eesmärgil, et teatavad maksusoodustused saaksid üle kanduda nende tegelikule tulusaajale või kontsernile, kuhu nad kuuluvad. Näiteks võib finantsvaldusettevõtja koguda kokku kõik eri ELi liikmesriikides asuvate ettevõtjate finantstegevusest saadavad

maksed, kasutades ära intresside ja litsentsitasude direktiivi⁶ kohaseid maksuvabastusi kinnipeetavatest maksudest, ning seejärel kanda selle tulu üle madalat maksumäära kohaldavas kolmandas riigis asuvale sidusettevõtjale, kasutades ära soodsaid maksulepinguid või isegi konkreetse liikmesriigi maksuseadust. Selle skeemi vastu võitlemiseks sätestatakse käesolevas direktiivis test, mis aitab liikmesriikidel teha kindlaks ettevõtjad, kes tegelevad majandustegevusega, kuid kellel puudub minimaalne majanduslik sisu ja keda väärkasutatakse maksusoodustuste saamiseks. Seda testi võib nimetada majandusliku sisu testiks. Direktiiviga määratakse maksualased tagajärjed ettevõtjatele, kellel puudub minimaalne majanduslik sisu (variühingud). Samuti nähakse ette automaatne teabevahetus ning võimalus taotleda teiselt liikmesriigilt maksuauditi tegemist laiemale ettevõtjate rühmale, keda käsitatakse ohtu kujutavatena (kuna nad vastavad teatavatele tingimustele), kuid kellel ei pruugi puududa majanduslik sisu käesoleva direktiivi tähenduses. Asjakohase maksustamislahenduse ja teabevahetuse kindlaksmääramine peaks takistama sihipärase skeemi kasutamist, neutraliseerides kõik saadud või saadavad maksusoodustused.

Eespool esitatud silmas pidades on direktiiv üles ehitatud nii, et see kajastaks sisuliselt eespool nimetatud majandusliku sisu testi iga etapi loogilist järjestust. Testil on seitse etappi: ettevõtjad, kes peaksid esitama aruande (sest leitakse, et nad kujutavad endast ohtu); aruandlus; võimalus saada aruandlusest vabastus maksukaalutluste puudumise tõttu; minimaalse majandusliku sisu puudumise eeldus; eelduse ümberlükkamise võimalus; maksuõiguslikud tagajärjed; automaatne teabevahetus, tehes andmed kättesaadavaks kesksregistris; ning võimalik taotlus maksuauditi tegemiseks.

Ettevõtjad, kes peaksid esitama aruande

Esimeses etapis jagatakse eri liiki ettevõtjad sellisteks, kelle puhul on oht, et neil puudub majanduslik sisu ja neid võidakse väärkasutada maksustamise eesmärgil, ja sellisteks, kelle puhul see oht on väike. Riskijuhtumid on need, mille korral on samal ajal mitu tunnust, mis tavaliselt tuvastatakse ettevõtjate puhul, kellel puudub majanduslik sisu. Neid kriteeriume nimetatakse üldiselt riskilävendiks. Väikese riskiga juhtumid on need, mille korral ei esine ühtegi või esineb ainult mõni neist kriteeriumidest, st need, mis ei ületa riskilävendit.

Riskilävendi moodustavate asjakohaste kriteeriumide eesmärk on eristada riskiettevõtjatena neid, kes näiliselt tegelevad geograafiliselt liikuva piiriülese tegevusega ja tuginevad lisaks oma haldustegevuses teistele ettevõtjatele, eelkõige kutselistele kolmandatest isikutest teenuseosutajatele või samaväärsetele isikutele.

Väikese riskiga juhtumid, mis ei ületa riskilävendit, ei ole direktiivi kohaldamisel asjakohased. Seetõttu saab vahendid suunata kõige suurema riskiga juhtumitele, st neile, millel on kõik asjakohased tunnused ja mis seega ületavad riskilävendi.

Maksukindluse huvides on teatavate tegevusaladega tegelevad ettevõtjad meetme kohaldamisalast selgesõnaliselt välja jäetud ning neid peetakse algusest peale väikese riskiga ettevõtjateks ja direktiivi kohaldamisel ebaoluliseks. Nende hulka kuuluvad ettevõtjad, kes ei ületa riskilävendit, või kui ületavad, siis kelle puhul leitakse, et nad ei ole direktiivi kohaldamisel testi hilisemas etapis asjakohased. Ettevõtjad, kes kuuluvad mis tahes erandi kohaldamisalasse, ei pea kaaluma, kas nad ületavad riskilävendi või mitte.

⁶ Nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/49/EÜ eri liikmesriikide sidusühingute vaheliste intressimaksude ja litsentsitasude suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT L 157, 26.6.2003, lk 49).

Aruandlus

Teises etapis, mis on majandusliku sisu testi kese, käsitletakse ainult neid ettevõtjaid, keda peetakse esimeses etapis ohtu kujutavateks. Selle asjaolu tõttu palutakse neil ettevõtjatel oma maksudeklaratsioonis aru anda oma majandusliku sisu kohta.

Aruandlus majandusliku sisu kohta tähendab sellise konkreetse teabe esitamist, mis tavaliselt tuleneb juba ettevõtja maksudeklaratsioonist, viisil, mis hõlbustab ettevõtja tegevuse hindamist. Keskendutakse konkreetsetele asjaoludele, mis sisulise majandustegevusega tegeleva ettevõtja puhul on tavaliselt olemas.

Oluliseks peetakse kolme elementi: esiteks ruumid, mis on üksnes ettevõtja kasutuses; teiseks vähemalt üks oma ja aktiivne pangakonto liidus ning kolmandaks vähemalt üks juht, kelle elukoht on ettevõtja lähedal ja kes on pühendunud selle tegevusele, või piisav arv ettevõtja töötajaid, kes tegelevad põhitulu teeniva tegevusega ja elavad ettevõtja läheduses. Juhi pühendumist ettevõtja tegevusele võivad tõendada tema kvalifikatsioon, mis peaks võimaldama juhil aktiivselt osaleda otsustusprotsessis, talle antud ametlikud volitused ja tema tegelik osalemine ettevõtja igapäevases juhtimises. Kui ühegi vajalikku kvalifikatsiooni omava juhi elukoht ei ole ettevõtja läheduses, võib eeldada, et ettevõtjal on piisav seos liikmesriigiga, mille väidetav maksuresident ta on, kui enamik tema igapäevaseid ülesandeid täitvatest töötajatest on maksuresidendid selle liikmesriigi lähedal. Otsuste tegemine peaks samuti toimuma ettevõtja asukohaliikmesriigis. Nende konkreetsete elementide valimisel tugineti rahvusvahelisele standardile, mis käsitleb sisulist majandustegevust maksustamise seisukohast.

Tuleb meeles pidada, et need elemendid on kehtestatud geograafiliselt liikuva piiriülese tegevusega tegelevatele ettevõtjatele, kellel ei ole omaenese haldamiseks omavahendeid.

Lisaks tuleb aruandele lisada piisavad dokumentaalsed tõendid, mis tuleks lisada ka maksudeklaratsioonile, kui neid ei ole juba lisatud. Nõutavate tõendite eesmärk on võimaldada maksuhalduritel vahetult kontrollida esitatud teabe õigsust ning anda üldine ülevaade ettevõtja olukorrast, et kaaluda maksuauditi algatamist.

Minimaalse majandusliku sisu puudumise ja maksualase kuritarvituse eeldus

Testi kolmandas etapis nähakse ette teabe, mille ettevõtja on teises etapis majandusliku sisu kohta esitanud, asjakohane hindamine. Selles sätestatakse, kuidas aruandluse tulemust, st ettevõtja kinnitust, et tal on või tal puuduvad asjakohased elemendid, tuleks vähemalt põgusalt kontrollida.

Ettevõtjat, kes kujutab endast riskijuhtumit, kuna ta ületab riskilävendi, ja kelle aruandluse põhjal järeldatakse, et tal puudub vähemalt üks majandusliku sisu element, tuleks pidada direktiivi tähenduses variühinguks, st tal puudub majanduslik sisu ja teda väärkasutatakse maksustamise eesmärgil.

Ettevõtjat, kes kujutab endast riskijuhtumit, kuid kelle aruandlusest ilmneb, et tal on olemas kõik asjakohased majandusliku sisu elemendid, ei tohiks pidada variühinguks direktiivi tähenduses. See eeldus ei välista siiski, et maksuhaldurid leiavad endiselt, et selline ettevõtja

- on variühing direktiivi tähenduses, sest esitatud dokumentaalsed tõendid ei kinnita esitatud teavet, või
- on variühing või tal puudub sisuline majandustegevus muude siseriiklike õigusnormide kui käesoleva direktiivi alusel, võttes arvesse esitatud dokumentaalseid tõendeid ja/või lisaasjaolusid, või
- ta ei ole ühestki tuluallikast talle makstud tulu tegelik tulusaaja.

Eelduse ümberlükkamine

Neljas etapp hõlmab sellise ettevõtja õigust, kes direktiivi tähenduses on eelduse kohaselt variühing ja keda väärkasutatakse maksustamise eesmärgil, tõendada vastupidist, st tõendada, et ettevõtjal on majanduslik sisu või et teda ei väärkasutata maksustamise eesmärgil. See võimalus on väga oluline, sest majandusliku sisu test põhineb näitajatel ja ei pruugi sellisena hõlmata iga üksikjuhtumi konkreetseid fakte ja asjaolusid. Niisiis on maksumaksjal tegelik õigus esitada põhjendus, et ta ei ole direktiivi tähenduses variühing.

Variühingu eelduse ümberlükkamiseks peaks maksumaksja esitama konkreetsed tõendid oma tegevuse ja selle elluviimise viiside kohta. Esitatud tõendid peaksid sisaldama teavet äriliste (st mittemaksuliste) põhjuste kohta sellise ettevõtja asutamiseks ja alleshoidmiseks, kes ei vaja oma ruume ja/või pangakontot ja/või eraldi juhtkonda või töötajaid. Samuti eeldatakse, et see sisaldab teavet vahendite kohta, mida selline ettevõtja kasutab oma tegelikuks tegevuseks. Peale selle eeldatakse, et see sisaldab teavet, mis võimaldab kontrollida seost ettevõtja ja selle liikmesriigi vahel, kus ta väidab end olevat maksuresident, st kontrollida, kas ettevõtja väärtust loovat tegevust käsitlevad põhiotsused tehakse seal.

Kuigi eespool nimetatud teave on oluline ja selle peab esitama eeldust ümberlukkav ettevõtja, ei ole ettevõtja kohustatud oma seisukoha tõendamiseks lisateavet esitama. Seda teavet peaks seejärel hindama ettevõtja maksuresidentsuse riigi maksuhaldur. Kui maksuhaldur on veendunud, et ettevõtja lükkab ümber eelduse, et tegemist on variühinguga direktiivi tähenduses, peaks tal olema võimalik kinnitada ümberlükkamise menetluse tulemust asjaomase maksustamisaasta kohta. Kuna ümberlükkamise menetlus toob tõenäoliselt kaasa koormuse nii ettevõtjale kui ka maksuhaldurile, aidates samas jõuda järeldusele, et maksustamise seisukohast on olemas minimaalne majanduslik sisu, on ümberlükkamise kehtivust võimalik pikendada veel viie aasta võrra (st kokku kuni kuueks aastaks) pärast asjaomast maksustamisaastat, tingimusel et ettevõtja tõendatud õiguslikud ja faktilised asjaolud ei muutu. Pärast seda ajavahemikku peab ettevõtja ümberlükkamise menetlust kordama, kui ta seda soovib.

Vabastus maksukaalutluste puudumise korral

Ettevõtjat, kes võib ületada riskilävendi ja/või ei vasta minimaalse majandusliku sisu tingimustele, võidakse kasutada tegelikuks äritegevuseks, ilma et see looks maksusoodustust talle, kontsernile, millesse ta kuulub, või tegelikule tulusaajale. Sellisel ettevõtjal peaks olema võimalus seda igal ajal tõendada ja taotleda vabastust käesolevast direktiivist tulenevatest kohustustest.

Sellise vabastuse saamiseks eeldatakse, et ettevõtja esitab asjaolud, mis võimaldavad võrrelda sellise struktuuri või kontserni maksukohustust, millesse ta kuulub, nii tema osalusel selles kui ka ilma tema osaluseta. See sarnaneb tegevusega, mida soovitatakse teha mis tahes liiki agressiivse maksuplaneerimise skeemide hindamiseks (komisjoni 6. detsembri 2012. aasta soovitus agressiivse maksuplaneerimise kohta⁷).

Nagu ka eelduse ümberlükkamise korral, võib ettevõtja esitatud asjakohaste tõendite hindamiseks pidada kõige sobivamaks ettevõtja väidetava maksuresidentsuse koha maksuhaldurit. Kui maksuhaldur on veendunud, et kontserni kuuluva konkreetse ettevõtja osalemine selles ei mõjuta kontserni maksukohustust, peaks tal olema võimalik kinnitada, et puudub oht, et ettevõtjat peetakse käesoleva direktiivi alusel asjaomasel maksustamisaastal variühinguks. Kuna vabastuse taotlemine toob tõenäoliselt kaasa koormuse nii ettevõtjale kui

⁷ ELT L 338, 12.12.2012, lk 41.

ka maksuhaldurile, aidates samas jõuda järeldusele, et puudub maksustamise vältimise või maksudest kõrvalehoidmise eesmärk, on vabastuse kehtivust võimalik pikendada veel viie aasta võrra (st kokku kuni kuueks aastaks), tingimusel et ettevõtja tõendatud õiguslikud ja faktilised asjaolud ei muutu. Pärast seda ajavahemikku peab ettevõtja vabastust uuesti taotlema, kui ta soovib jätkata selle kohaldamist ja suudab tõendada, et tal on endiselt selleks õigus.

Tagajärjed

Kui eeldatakse, et ettevõtja on direktiivi tähenduses variühing ja ta ei lükka seda eeldust ümber, peaksid tekkima maksuõiguslikud tagajärjed. Need tagajärjed peaksid olema proportsionaalsed ja nende eesmärk peaks olema neutraliseerida maksualast mõju, st mitte võimaldada maksusoodustusi, mis on ettevõtja kaudu saadud või võidakse saada vastavalt ettevõtja liikmesriigis kehtivatele lepingutele või konventsioonidele või asjakohastele ELi direktiividele, eelkõige nõukogu direktiivile 2011/96/EL eri liikmesriikide ema- ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta ja direktiivile 2003/49/EÜ eri liikmesriikide sidusühingute vaheliste intressimaksete ja litsentsitasude suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta. Neid soodustusi ei oleks tegelikult lubatud saada, kui asjaomaseid lepinguid, konventsioone ja ELi direktiive ei arvestataks seoses ettevõtjaga, kelle puhul on tehtud kindlaks minimaalse majandusliku sisu puudumine ja kes ei ole tõendanud vastupidist.

Võttes arvesse, et selliste soodustuste saamiseks peab ettevõtja tavaliselt esitama maksuresidentsuse tõendi, ei anna variühingu maksuresidentsuse liikmesriik tõhusa protsessi võimaldamiseks üldse maksuresidentsuse tõendit või annab tõendi koos hoiatusega, st selgesõnalise avaldusega, et takistada selle kasutamist eespool nimetatud soodustuste saamiseks. Maksuresidentsuse tõendi andmata jätmine või eritõendi andmine, sealhulgas eespool kirjeldatud hoiatusega, ei välista selle liikmesriigi siseriiklike õigusnormide kohaldamist, kus variühing on maksuresident, seoses variühingu maksukohustustega. See on üksnes haldustava, mille abil teavitatakse päritoluriiki sellest, et ta ei tohiks kohaldada variühingu liikmesriigiga sõlmitud maksulepingust (või kohaldatavatest ELi direktiividest) tulenevaid soodustusi variühingu maksete suhtes.

Kui ettevõtjale kehtivaid maksusoodustusi ei ole lubatud teha, tuleks kindlaks määrata, kuidas tuluvoogusid ettevõtjasse ja ettevõtjast, samuti ettevõtjale kuuluvat vara tuleks tegelikult maksustada. Eelkõige tuleks kindlaks määrata, millisel jurisdiktsioonil peaks olema õigus sellist tulu ja/või vara maksustada. Selle kindlaksmääramine ei tohiks mõjutada makse, mida võidakse kohaldada variühingu tasandil; niisiis jääks variühingu asukohaliikmesriigile vabadus jätkuvalt käsitada variühingut oma territooriumil maksuresidendina ning kohaldada maksu asjaomastele tuluvoogudele ja/või varale vastavalt oma siseriiklikule õigusele.

Maksustamisõiguste jaotamisel tuleks arvesse võtta kõiki jurisdiktsioone, mida variühinguga seotud tehingud võivad mõjutada. Sellised jurisdiktsioonid, välja arvatud variühingu liikmesriik, on:

- i) tuluvoogude puhul: ühelt poolt päritolujurisdiktsioon või jurisdiktsioon, kus tulu maksja asub, ja teiselt poolt tulu lõppsaaja jurisdiktsioon, st ettevõtja osaniku või aktsionäri jurisdiktsioon;
- ii) kinnisvara puhul: ühelt poolt päritolujurisdiktsioon või jurisdiktsioon, kus vara asub, ja teiselt poolt jurisdiktsioon, kus omanik elab, st ettevõtja osaniku või aktsionäri jurisdiktsioon;
- iii) väärtusliku vallasvara, näiteks kunstikogude, jahtide jms puhul: omaniku, st ettevõtja osaniku või aktsionäri jurisdiktsioon.

Maksustamisõiguste jaotamine mõjutab ainult liikmesriike, kelle jaoks käesolev direktiiv on siduv, st see ei mõjuta ega saa mõjutada kolmandaid riike. Siiski on tõenäoline, et tekib kolmandaid riike hõlmavaid olukordi, näiteks kui variühingu tulu on pärit kolmandast riigist või kui variühingu osanik(ud) või aktsionär(id) asub (asuvad) kolmandas riigis või kui variühing omab kolmandas riigis asuvat vara. Sellistel juhtudel tuleks maksustamisõiguste jaotamisel nõuetekohaselt järgida liikmesriigi ja kolmanda riigi vahelisi topeltnmaksustamise vältimise lepinguid. Selliste lepingute puudumise korral kohaldab asjaomane liikmesriik oma siseriiklikku õigust.

Täpsemalt võib ette näha neli stsenaariumi.

- 1) Maksja päritolujurisdiktsioon, mis on kolmas riik – ELis asuva variühingu jurisdiktsioon – ELis asuva osaniku või aktsionäri jurisdiktsioon

Sellisel juhul ei ole direktiiv päritolujurisdiktsioonile siduv, samas kui variühingu ja osaniku või aktsionäri jurisdiktsioonid kuuluvad selle kohaldamisalasse.

- Kolmandas riigis asuv allikas/maksja: võib kohaldada väljamineva makse suhtes riigisisest maksu või otsustada kohaldada ELi osaniku või aktsionäri jurisdiktsiooniga sõlmitud kehtivat lepingut.
- ELi variühing: ta on jätkuvalt asjaomase liikmesriigi maksuresident ja peab täitma siseriiklikust õigusest tulenevaid asjakohaseid kohustusi, sealhulgas deklareerima saadud maksed; ta võib olla võimeline esitama tõendeid selle kohta, et makselt on maks tasutud.
- ELi osanik(ud) või aktsionär(id): lisab makse, mille variühing on saanud, siseriikliku õiguse kohaselt oma maksustatava tulu hulka ning tal võib olla võimalik taotleda selle päritoluriigis makstud mis tahes maksu mahaarvamist vastavalt kohaldatavale lepingule, mis on sõlmitud päritolujurisdiktsiooniga, mis on kolmas riik. Samuti võtab ta arvesse kõiki variühingu makstud makse ja arvab need maha.

- 2) Maksja päritolujurisdiktsioon, mis on ELis – ELis asuva variühingu jurisdiktsioon – ELis asuva osaniku või aktsionäri jurisdiktsioon

Kõnealusel juhul kuuluvad kõik jurisdiktsioonid direktiivi kohaldamisalasse ja see on neile siduv.

- ELis asuv allikas/maksja: tal ei ole õigust makset maksustada, kuid ta võib kohaldada väljamineva makse suhtes riigisisest maksu niivõrd, kui võrd ta ei saa kindlaks teha, kas ettevõtja osanik(ud) või aktsionär(id) asub (asuvad) ELis.
- ELi variühing: ta on jätkuvalt asjaomase liikmesriigi maksuresident ja peab täitma siseriiklikust õigusest tulenevaid asjakohaseid kohustusi, sealhulgas deklareerima saadud maksed; ta võib olla võimeline esitama tõendeid selle kohta, et makselt on maks tasutud.
- ELi osanik(ud) või aktsionär(id): lisab makse, mille variühing on saanud, siseriikliku õiguse kohaselt oma maksustatava tulu hulka ning tal võib olla võimalik taotleda selle päritoluriigis makstud mis tahes maksu mahaarvamist, sealhulgas vastavalt ELi direktiividele. Samuti võtab ta arvesse kõiki variühingu makstud makse ja arvab need maha.

- 3) Maksja päritolujurisdiktsioon, mis on ELis – ELis asuva variühingu jurisdiktsioon – kolmandas riigis asuva osaniku või aktsionäri jurisdiktsioon

Sellisel juhul on direktiiv siduv ainult päritoluriigi ja variühingu jurisdiktsioonile, kuid mitte osaniku või aktsionäri jurisdiktsioonile.

- ELis asuv allikas/maksja: maksustab väljamineva makse vastavalt kolmanda riigi osaniku või aktsionäri jurisdiktsiooniga sõlmitud kehtivale lepingule või sellise lepingu puudumise korral vastavalt oma siseriiklikule õigusele.
 - ELi variühing: on jätkuvalt liikmesriigi maksuresident ja peab täitma siseriiklikust õigusest tulenevaid asjakohaseid kohustusi, sealhulgas deklareerima saadud maksed; ta võib olla võimeline esitama tõendeid selle kohta, et makselt on maks tasutud.
 - Kolmanda riigi osanik(ud) või aktsionär(id): kuigi kolmanda riigi osaniku või aktsionäri jurisdiktsioon ei ole kohustatud tagajärgi kohaldama, võidakse paluda tal kohaldada päritoluliikmesriigiga kehtivat maksulepingut mahaarvamiste tegemiseks.
- 4) Maksja päritolujurisdiktsioon, mis on kolmas riik – ELis asuva variühingu jurisdiktsioon – kolmandas riigis asuva osaniku või aktsionäri jurisdiktsioon
- Kolmandas riigis asuv allikas/maksja: võib kohaldada väljamineva makse suhtes riigisisest maksu või otsustada kohaldada maksu vastavalt kolmandas riigis asuva osaniku või aktsionäri jurisdiktsiooniga sõlmitud kehtivale maksulepingule, kui see soovib samuti ELi variühingu läbi vaadata.
 - ELi variühing: on jätkuvalt liikmesriigi maksuresident ja peab täitma siseriiklikust õigusest tulenevaid asjakohaseid kohustusi, sealhulgas deklareerima saadud maksed; ta võib olla võimeline esitama tõendeid selle kohta, et makselt on maks tasutud.
 - Kolmanda riigi osanik(ud) või aktsionär(id): kuigi kolmanda riigi osaniku või aktsionäri jurisdiktsioon ei ole kohustatud tagajärgi kohaldama, võib ta kaaluda päritolujurisdiktsiooniga sõlmitud maksulepingu kohaldamist mahaarvamiste tegemiseks.

Stsenaariumid, kus variühing ei ole ELi resident, ei kuulu direktiivi kohaldamisalasse.

Teabevahetus

Kõigil liikmesriikidel on juurdepääs ELi variühinguid käsitlevale teabele igal ajal, ilma et oleks vaja esitada teabenõuet. Sel eesmärgil vahetavad liikmesriigid teavet alates esimesest etapist, kui ettevõtja on liigitatud majandusüksuseks, mis võib olla variühing käesoleva direktiivi tähenduses. Teavet vahetatakse ka juhul, kui liikmesriigi maksuhaldur hindab üksikjuhtumi fakte ja asjaolusid ning otsustab kinnitada, et teatav ettevõtja on ümber lükanud eelduse, et tegemist on variühinguga, või peaks olema vabastatud direktiivist tulenevatest kohustustest. Sellega tagatakse, et kõigil liikmesriikidel on võimalik õigel ajal teada saada iga hindamise käigus kasutatud kaalutusõigusest ja antud hinnangu põhjustest. Samuti võivad liikmesriigid taotleda ettevõtja asukohaliikmesriigilt maksuauditite tegemist, kui neil on alust kahtlustada, et ettevõtjal puudub minimaalne majanduslik sisu direktiivi tähenduses.

Et teave oleks õigel ajal kättesaadav kõikidele liikmesriikidele, kellel võib olla selle vastu huvi, vahetatakse teavet automaatselt keskregistri kaudu, kasutades praegust maksustamisalase halduskoostöö mehhanismi. Liikmesriigid vahetavad teavet kõigi eespool nimetatud stsenaariumide puhul viivitamata ja igal juhul 30 päeva jooksul pärast seda, kui maksuhaldur on sellise teabe kätte saanud. See tähendab 30 päeva jooksul alates maksudeklaratsioonide saamisest või 30 päeva jooksul alates hetkest, mil maksuhaldur teeb otsuse, millega kinnitatakse, et ettevõtja lükkas eelduse ümber või tema suhtes tuleks

kohaldada vabastust. Teavet vahetatakse automaatselt ka 30 päeva jooksul alates sellise ettevõtja suhtes tehtud auditi lõpetamisest, kes võib olla käesoleva direktiivi tähenduses variühing, kui auditi tulemus mõjutab juba selle ettevõtja kohta vahetatud teavet või teavet, mida oleks tulnud vahetada. Vahetatav teave on ette nähtud käesoleva direktiivi artiklis 13. Kehtiva põhimõtte kohaselt peaks selline teave võimaldama kõigil liikmesriikidel saada teavet, mille on esitanud ettevõtja, kes võib olla käesoleva direktiivi tähenduses variühing. Lisaks peaks juhul, kui liikmesriigi maksuhaldur hindab eelduse ümberlukkamist või vabastamist direktiivis sätestatud kohustustest, võimaldama vahetatav teave teistel liikmesriikidel mõista sellise hindamise põhjuseid. Liikmesriigil peaks alati olema võimalik taotleda teiselt liikmesriigilt maksuauditi mis tahes ettevõtja suhtes, kes ületab käesoleva direktiivi tähenduses riskilävendi, kui tal on kahtlusi minimaalse nõutava majandusliku sisu olemasolu suhtes. Taotluse saanud liikmesriik peaks tegema maksuauditi mõistliku aja jooksul ja jagama tulemusi taotluse esitanud liikmesriigiga. Kui leitakse, et tegemist on variühinguga, peaks teabevahetus toimuma automaatselt vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 13.

Karistused

Kavandatud õigusaktiga jäetakse liikmesriikide ülesandeks kehtestada karistused, mida kohaldatakse käesolevas direktiivis ette nähtud aruandluskohustuste rikkumise korral, nagu see on võetud üle siseriiklikku õigusesse. Kõnealused karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriikidevaheline minimaalne kooskõlastamine tuleks saavutada minimaalse rahalise karistuse kehtestamisega vastavalt finantssektoris kehtivatele sätetele. Karistused peaksid hõlmama rahalist halduskaristust, mis moodustab vähemalt 5 % ettevõtja käibest. Kõnealuse miinimumsumma puhul tuleks arvesse võtta konkreetse aruandva majandusüksuse olukorda.

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega kehtestatakse õigusnormid variühingute maksustamise eesmärgil väärkasutamise vältimiseks ja muudetakse direktiivi 2011/16/EL

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 115,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,¹

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,²

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Õiglase ja tõhusa maksustamise tagamine siseturul ning maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise vastu võitlemine on jätkuvalt liidu olulised poliitilised prioriteedid. Kuigi viimastel aastatel on selles valdkonnas tehtud olulisi edusamme, eelkõige seoses maksustamise vältimise vastast võitlust käsitleva nõukogu direktiivi 2016/1164³ vastuvõtmisega ja halduskoostööd käsitleva nõukogu direktiivi 2011/16/EL⁴ kohaldamisala laiendamisega, on vaja võtta täiendavaid meetmeid, et võidelda konkreetsete tuvastatud maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise tavade vastu, mida liidu kehtiv õigusraamistik täielikult ei hõlma. Eelkõige asutavad hargmaiste ettevõtete kontsernid sageli minimaalse majandusliku sisuta ettevõtjaid, et vähendada oma üldist maksukohustust, sealhulgas paigutades kasumi mujale teatavatest kõrge maksumääraga liikmesriikidest, kus nad tegelevad majandustegevusega ja loovad oma äritegevuse jaoks väärtust. Käesolev ettepanek täiendab äriühingute läbipaistvuse valdkonnas tehtud edusamme tegelikke tulusaajaid käsitleva teabega seotud nõuetega, mis kehtestati rahapesuvastase raamistikuga ja mis käsitlevad olukordi, kus ettevõtjaid asutatakse selleks, et varjata tegelikku omandiõigust, olgu see siis ettevõtja enda või tema valitsetava ja omatava vara, näiteks kinnisvara või suure väärtusega vara omandiõigust.
- (2) On teada, et liikmesriigis võidakse asutada minimaalse majandusliku sisuta ettevõtjaid, mille peamine eesmärk on maksusoodustuse saamine, kahandades sellega eelkõige teise liikmesriigi maksubaasi. Kuigi mõned liikmesriigid on välja töötanud õigus- või haldusraamistiku, et kaitsta oma maksubaasi selliste skeemide eest, on

¹ ELT C [...], [...], lk [...]. *Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata.

² ELT C [...], [...], lk [...]. *Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata.

³ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT L 193, 19.7.2016, lk 1).

⁴ Nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/16/EL maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 64, 11.3.2011, lk 1).

asjaomastel õigusnormidel sageli piiratud mõju, sest neid kohaldatakse ainult ühe liikmesriigi territooriumil ja need ei hõlma tulemuslikult olukordi, mis puudutavad rohkem kui üht liikmesriiki. Lisaks on selles valdkonnas kohaldatavad siseriiklikud õigusnormid liidu piires väga erinevad, samal ajal kui mõnel liikmesriigil puudub üldse regulatsioon, mille abil võidelda majandusliku sisuta või minimaalse majandusliku sisuga ettevõtjate maksustamise eesmärgil väärkasutamise vastu.

- (3) On vaja kehtestada ühine raamistik, et tugevdada liikmesriikide vastupidavust maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise tavade suhtes, mis on seotud selliste ettevõtjate kasutamisega, kes ei tegele majandustegevusega, isegi kui nad eeldatavasti tegelevad majandustegevusega, ja kes on seega maksustamise seisukohast majandusliku sisuta või minimaalse majandusliku sisuga. Seda tehakse eesmärgiga tagada, et minimaalse majandusliku sisuta ettevõtjaid ei kasutataks maksudest kõrvalehoidmise või maksustamise vältimise vahendina. Kuna need ettevõtjad võivad olla asutatud ühes liikmesriigis, kuid neid võidakse kasutada teise liikmesriigi maksubaasi kahandamiseks, on äärmiselt oluline leppida kokku ühistes õigusnormides, et määrata kindlaks, mida tuleks siseturul käsitada maksustamise seisukohast ebapiisava majandusliku sisuna, ning piiritleda sellise ebapiisava majandusliku sisuga seotud konkreetsed maksutagajärjed. Kui käesoleva direktiivi alusel on tehtud kindlaks, et ettevõtjal on piisav majanduslik sisu, ei tohiks see takistada liikmesriike jätkuvalt kohaldamast maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise vastaseid õigusnorme, tingimusel et need on kooskõlas liidu õigusega.
- (4) Tervikliku lähenemisviisi tagamiseks tuleks õigusnorme kohaldada kõigi liidu ettevõtjate suhtes, kes on liikmesriigis maksustatavad, olenemata nende õiguslikust vormist ja seisundist, kui nad on liikmesriigi maksuresidendid ja neil on õigus saada selles liikmesriigis maksuresidentsuse tõend.
- (5) Selleks et tagada siseturu nõuetekohane toimimine ning võimalike õigusnormide proportsionaalsus ja tõhusus, oleks soovitatav piirata nende kohaldamisala ettevõtjatega, kelle puhul võidakse teha kindlaks, et neil puudub minimaalne majanduslik sisu ja et neid kasutatakse eelkõige maksusoodustuse saamiseks. Seepärast oleks oluline kehtestada lävendkriteerium kolme kumulatiivse soovitusliku tingimuse kogumina, et teha kindlaks, milliste ettevõtjate puhul esineb piisav eespool nimetatud risk, et õigustada nende suhtes aruandlusnõuete kohaldamist. Esimene tingimus peaks võimaldama kindlaks teha ettevõtjad, kes eeldatavasti tegelevad peamiselt geograafiliselt liikuva majandustegevusega, kuna sellise tegevuse tegeliku toimumise kohta on üldjuhul keerulisem kindlaks teha. Selline tegevus toob tavaliselt kaasa olulised passiivsed tuluvood. Seega vastaksid sellele tingimusele ettevõtjad, kelle tulu koosneb peamiselt passiivsetest tulvoogudest. Samuti tuleks arvesse võtta, et üksustel, kellele kuulub isiklikuks tarbeks kasutatav vara, näiteks kinnisvara, jahid, reaktiivlennukid, kunstiteosed või üksnes kapital, ei pruugi olla pikema aja jooksul tulu, kuid neil on siiski võimalus saada nende varade omamise tõttu märkimisväärsed maksusoodustusi. Kuna puhtalt riigisisised olukorrad ei ohusta siseturu nõuetekohast toimimist ja neid oleks kõige parem lahendada siseriiklikul tasandil, peaks teine tingimus keskenduma piiriülese tegevusega tegelevatele ettevõtjatele. Piiriülese tegevuse puhul tuleks arvesse võtta ühelt poolt ettevõtja nii kodu- kui ka välismaiste tehingute laadi ja teiselt poolt tema vara, arvestades, et üksused, kellele kuulub isiklikuks mitteäriliseks tarbeks kasutatav vara, ei pruugi pika aja jooksul tehinguid teha. Lisaks tuleks kolmanda tingimusega juhtida tähelepanu nendele ettevõtjatele, kellel puuduvad omavahendid või kelle omavahendid on ebapiisavad põhilise juhtimisega seotud ülesannete täitmiseks. Selles osas kalduvad ettevõtjad, kellel

puuduvad piisavad omavahendid, kaasama kolmandast isikust haldusteenuste, juhtimisteenuste, postiteenuste ja õigusnormidele vastavuse teenuste osutajaid või sõlmima sidusettevõtjatega asjakohaseid lepinguid selliste teenuste osutamiseks, et luua ja säilitada õiguslik ja maksualane esindatus. Ainult teatavate kõrvalteenuste, näiteks üksnes raamatupidamisteenuste allhange, kui põhitegevusega tegeleb ettevõtja, ei ole iseenesest piisav, et ettevõtja saaks seda tingimust täita. Kuigi selliste teenuseosutajate tegevust võidakse reguleerida muul kui maksustamise eesmärgil, ei saa nende kohustused sellistel muudel eesmärkidel alati vähendada ohtu, et nad võimaldavad asutada ja säilitada ettevõtjaid, keda väärkasutatakse maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise eesmärgil.

- (6) Ettevõtjad, kelle tegevus on piisavalt läbipaistev ja ei tekita seega maksustamise seisukohast majandusliku sisu puudumise ohtu, oleks õiglane kavandatavatest õigusnormidest välja jätta. Äriühingud, millel on vabalt võõrandatav väärtpaber, mis on võetud kauplemisele või noteeritud reguleeritud turul või mitmepoolses kauplemissüsteemis, ning teatavad finantsettevõtjad, kes on liidus otseselt või kaudselt rangelt reguleeritud ning kelle suhtes kohaldatakse rangemaid läbipaistvusnõudeid ja järelevalvet, tuleks samuti käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja jätta. Ka puhtalt valdusettevõtjad, kes asuvad tegutseva tütarettevõtja ja oma tegeliku tulusaajaga (tegelike tulusaajatega) samas jurisdiktsioonis, ei tegutse tõenäoliselt maksusoodustuse saamise eesmärgil. Sama kehtib tütarvaldusettevõtjate puhul, kes asuvad samas jurisdiktsioonis kui nende osanik või aktsionär või lõplik emaüksus. Sellest tulenevalt tuleks ka need välja jätta. Ettevõtjaid, kellel on oma tegevuse jaoks piisaval arvul täiskohaga ja üksnes nende heaks töötavaid töötajaid, ei tohiks samuti käsitada minimaalse majandusliku sisuta ettevõtjatena. Kuigi nad ei vasta mõistliku eelduse kohaselt lävendkriteeriumile, tuleks nad õiguskindluse huvides sõnaselgelt välja jätta.
- (7) Selleks et eristada ettevõtjaid, kelle puhul võidakse teha kindlaks, et neil puudub maksustamise seisukohast minimaalne majanduslik sisu, ja tagada, et õigusnormid hõlmaksid ainult neid ettevõtjaid, kellel puudub maksustamise seisukohast majanduslik sisu, peaksid ettevõtjad esitama teabe oma vahendite kohta liikmesriigis, kus nad on maksuresidendid. Selline teave on vajalik selleks, et kontrollida, kas ettevõtjal on vahendeid ja ta tegeleb tegelikult majandustegevusega oma maksuresidentsuse liikmesriigis ning kas ettevõtja tulu või vara ja selle liikmesriigi vahel on piisav seos.
- (8) Käesoleva direktiivi rakendamise hõlbustamiseks peaksid ettevõtjad, kelle puhul võidakse teha kindlaks, et neil puudub majanduslik sisu ja kelle peamine eesmärk on maksusoodustuse saamine, deklareerima oma iga-aastasest maksudeklaratsioonis, et neil on minimaalsed vahendid, nagu töötajad ja ruumid maksuresidentsuse liikmesriigis, ning esitama vajaduse korral dokumentaalsed tõendid. Kuigi on teada, et erinevad tegevused võivad nõuda erineva tasemega või erinevat liiki vahendeid, eeldatakse kõigi asjaolude korral ühtset minimaalset vahendite taset. Selle hindamise ainus eesmärk peaks olema teha kindlaks ettevõtjate majanduslik sisu maksustamise seisukohast ning mitte seada kahtluse alla Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2015/849⁵ määratletud „usaldusfondi- või äriühinguteenuste pakkujate“ rolli

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

rahapesu, selle eelkuritegude ja terrorismi rahastamise tuvastamisel. Seevastu minimaalsel tasemel vahendite puudumist võib pidada majandusliku sisu puudumisele viitavaks, mille puhul võidakse juba teha kindlaks, et ettevõtjal puudub maksustamise seisukohast majanduslik sisu. Selleks et tagada vastavus asjakohastele rahvusvahelistele standarditele, peaks ühtne minimaalne tase põhinema kehtivatel liidu ja rahvusvahelistel standarditel, mis käsitlevad olulist majandustegevust maksusoodustusrežiimide kontekstis või äriühingute maksustamise puudumise korral,⁶ nagu need on välja töötatud kahjulike maksutavade foorumi raames. On vaja ette näha, et koos maksudeklaratsiooniga esitatakse dokumentaalsed tõendid selle kohta, et ettevõtjal on minimaalsed vahendid. See on vajalik ka selleks, et haldur saaks kujundada ettevõtjat puudutavate faktide ja asjaolude põhjal seisukoha ning otsustada, kas algatada auditimenetlus.

- (9) Maksukindluse tagamiseks on hädavajalik kehtestada ühised õigusnormid ettevõtjate deklaratsioonide sisu kohta. Ettevõtjate puhul, kes täidavad lävendkriteeriumi ja kelle suhtes kohaldatakse sellest tulenevalt aruandlusnõudeid, tuleks eeldada, et neil ei ole maksustamise seisukohast piisavat majanduslikku sisu, kui nad ka deklareerivad, et neil ei ole ühte või mitut elementi, mis moodustavad kumulatiivselt majandusliku sisu minimaalse taseme, või kui nad ei esita nõutavaid tõendeid. Seevastu ettevõtjate puhul, kes deklareerivad, et neil on majandusliku sisu minimaalse taseme kõik elemendid, ja kes esitavad nõutavad tõendavad dokumendid, tuleks eeldada, et neil on maksustamise seisukohast minimaalne majanduslik sisu ning neil ei tohiks tekkida käesoleva direktiivi alusel täiendavaid kohustusi ega tagajärgi. See ei tohiks siiski piirata mis tahes kohaldatava õiguse kohaldamist ega halduri õigust viia läbi audit, sealhulgas tõendavate dokumentide alusel, ning jõuda võimaluse korral teistsugusele järeldusele.
- (10) On teada, et see, kas ettevõtja tegeleb maksustamise seisukohast tegelikult majandustegevusega või tegutseb peamiselt maksustamise vältimise või maksudest kõrvalehoidmise eesmärgil, sõltub lõppkokkuvõttes faktidest ja asjaoludest. Seda tuleks hinnata iga konkreetse ettevõtja puhul eraldi. Seetõttu peaks ettevõtjatel, kelle puhul eeldatakse, et neil puudub maksustamise seisukohast minimaalne majanduslik sisu, olema õigus tõendada vastupidist, sealhulgas tõendada, et nad ei tegutse peamiselt maksustamisalaseid eesmärke silmas pidades, ja selline eeldus ümber lükata. Pärast käesolevast direktiivist tulenevate aruandluskohustuste täitmist peaksid nad andma täiendavat teavet selle liikmesriigi haldurile, kus nad on maksuresidendid. Kuigi nad võivad esitada igasugust lisateavet, mida nad peavad asjakohaseks, on oluline kehtestada ühised nõuded selle kohta, mida võib pidada asjakohaseks täiendavaks tõendiks ja mida tuleks seega kõigil juhtudel nõuda. Kui liikmesriik leiab selliste täiendavate tõendite põhjal, et ettevõtja on majandusliku sisu puudumise eelduse rahuldaval viisil ümber lükanud, peaks tal olema võimalik teha otsus, millega tõendatakse, et ettevõtjal on käesoleva direktiivi kohaselt maksustamise seisukohast minimaalne majanduslik sisu. Selline otsus võib jääda kehtima ajavahemikuks, mil ettevõtja faktilised ja õiguslikud asjaolud ei muutu, ning kuni kuueks aastaks alates otsuse tegemisest. See võimaldab kasutada eraldatud vahendeid üksnes nende juhtumite jaoks, mille puhul on tõendatud, et need ei ole variühingud direktiivi tähenduses.

⁶ Nõukogu peasekretariaat, 9637/18 FISC 241 ECOFIN 555, käitumisjuhend (äriühingute maksustamine), suunised kolmanda kriteeriumi tõlgendamiseks; OECD/G20 maksubaasi kahanemist ja kasumi ümberpaigutamist käsitleva projekti lõpparuanne „Countering Harmful Tax Practices More Effectively, Taking into Account Transparency and Substance, Action 5“ (Tõhusam kahjulike maksutavade vastane võitlus, mille puhul võetakse arvesse läbipaistvust ja sisu, 5. meede).

- (11) Kuna käesoleva direktiivi eesmärk on ära hoida maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidmist, mis võib edukalt toimuda minimaalse majandusliku sisuta ettevõtjate tegevuse kaudu, ning selleks et tagada maksukindlus ja parandada siseturu nõuetekohast toimimist, on äärmiselt oluline ette näha vabastuste võimalus ettevõtjatele, kes vastavad lävendkriteeriumile, kuid kelle osalus kontsernis ei avalda tegelikku soodsat mõju ettevõtja kontserni või tegelikult kasusaava omaniku (tegelike tulusaajate) üldisele maksuseisundile. Sel põhjusel peaks neil ettevõtjatel olema õigus taotleda, et selle liikmesriigi haldur, mille maksuresidendid nad on, teeks otsuse, millega nad vabastatakse kavandatavate õigusnormide järgimisest täielikult ja algusest saadik. Selline vabastus peaks olema ka ajaliselt piiratud, et halduril oleks võimalik korrapäraselt kontrollida, kas vabastuse andmise otsuse aluseks olevad faktilised ja õiguslikud asjaolud veel kehtivad. Samal ajal võimaldab sellise otsuse kestuse võimalik pikendamine piirata vahendite eraldamist juhtumitele, mis tuleks direktiivi kohaldamisalast välja jätta.
- (12) Selleks et tagada siseturul maksukindlus ja õiglane maksustamine, oleks asjakohane sätestada sõnaselgelt õigusnormid, milles täpsustatakse sellistele ettevõtjatele laekuva või sellistelt ettevõtjatelt saadava tulu maksustamist, kelle puhul on tehtud kindlaks, et neil puudub maksustamise seisukohast minimaalne majanduslik sisu, ja kes ei ole esitanud vastupidiseid tõendeid ega tõendeid selle kohta, et nad ei tegutse maksusoodustuse saamise eesmärgil. Selline tulu peaks olema maksustatav liikmesriigis, kus ettevõtja osanik(ud) või aktsionär(id) on maksuresident (maksuresidendid), nagu see oleks makstud otse sellis(t)ele osanikule või aktsionärile (osanikele või aktsionäridele). Topeltmaksustamise ohu vältimiseks tuleks selliselt tulult ettevõtja asukohaliikmesriigis tasutud maksu, kui seda tasuti, võtta arvesse ning arvata see maha äriühingu osaniku või aktsionäri (osanike või aktsionäride) asukohaliikmesriigis tasumisele kuuluvast maksust. Kui ettevõtja osanikud või aktsionärid ei ole liikmesriigi maksuresidendid, tuleks selline tulu maksustada maksija maksuresidentsuse jurisdiktsioonis, nagu see oleks makstud otse ettevõtja osanikule või aktsionärile (osanikele või aktsionäridele). Samaväärse toimega õigusnorme tuleks kohaldada olukordades, kus tuluvood puuduvad. Eelkõige võib see esineda juhul, kui ettevõtjale kuulub üksnes isiklikel eesmärkidel kasutatav kinnisvara või muu väga suure väärtusega vara või kui tegemist on puhtalt omakapitaliga. Võttes arvesse, et on olemas oht, et mitu minimaalse majandusliku sisuta ettevõtjat luuakse ühes ahelas, on oluline ka välistada, et tulu käsitataks maksustatavana selle osaniku või aktsionäri jurisdiktsioonis, kes on ise minimaalse majandusliku sisuta ettevõtja. Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada maksustamisõiguste jaotamist vastavalt lepingutele ja konventsioonidele, millega nähakse ette tulu ja vajaduse korral kapitali topeltmaksustamise kaotamine ning mis on sõlmitud liikmesriigi ja kolmanda riigi vahel.
- (13) Kavandatud raamistiku tõhususe tagamiseks on vaja ette näha asjakohased maksutagajärjed ettevõtjatele, kellel puudub maksustamise seisukohast minimaalne majanduslik sisu. Ettevõtjatel, kes on ületanud lävendkriteeriumi ja kelle puhul eeldatakse, et neil puudub maksustamise seisukohast majanduslik sisu, ning kes ei ole ka esitanud vastupidiseid tõendeid ega tõendeid selle kohta, et nad ei tegutse maksusoodustuse saamise eesmärgil, ei tohiks lubada saada kasu selliste lepingute ja konventsioonide sätetest, millega nähakse ette tulu ja vajaduse korral kapitali topeltmaksustamise kaotamine ning mille osaline nende maksuresidentsuse liikmesriik on, ega muudest lepingutest, sealhulgas investeringute edendamist ja kaitset

käsitlevate rahvusvaheliste lepingute sätetest, millel on samaväärne eesmärk või mõju. Sellistel ettevõtjatel ei tohiks lubada saada kasu nõukogu direktiivist 2011/96/EL⁷ ja nõukogu direktiivist 2003/49/EÜ⁸. Seega ei tohiks neil ettevõtjatel olla õigust saada maksuresidentsuse tõendit sel määral, mil seda kasutatakse kõnealuste soodustuste saamiseks. Seetõttu peaks liikmesriik, kus ettevõtja on maksuresident, keelduma maksuresidentsuse tõendi väljastamisest. Teise võimalusena peaks sellel liikmesriigil olema võimalik selline tõend väljastada, lisades hoiatuse, et ettevõtja ei tohiks seda kasutada eespool nimetatud maksusoodustuste saamiseks. Maksuresidentsuse tõendi andmisest keeldumine või maksuresidentsuse eritõendi väljastamine ei tohiks välistada ettevõtja asukohaliikmesriigi siseriiklike õigusnormide kohaldamist maksuresidentsuse ja sellega seotud asjakohaste kohustustega seoses. Pigem oleks selle eesmärk teatada teistele liikmesriikidele ja kolmandatele riikidele, et kõnealuse ettevõtjaga seotud tehingute puhul ei tohiks kohaldada maksuvabastust ega tagasimakseid, tuginedes ettevõtja asukohaliikmesriigiga sõlmitud mis tahes lepingule või vajaduse korral liidu direktiividele.

- (14) Võttes arvesse, et minimaalse majandusliku sisuta ettevõtjaid võidakse kasutada maksusoodustuse saamiseks, mis kahjustab liikmesriiki, mille maksuresidendid nad ei ole, tuleks asjakohast teavet jagada teiste liikmesriikide pädevate asutustega. Tagamaks, et kõigil huvitatud liikmesriikidel on sellisele teabele õigeaegne juurdepääs, tuleks teavet automaatselt vahetada liidu välja töötatud ühise teabevõrgu (CCN-võrk) kaudu. Teave tuleks salvestada maksustamise valdkonna halduskoostöö turvalises keskkregistris, mis on kõigile liikmesriikidele kättesaadav. Liikmesriigid peaksid võtma rea praktilise korralduse meetmeid, sealhulgas meetmed, millega ühtlustatakse kogu vajaliku teabe edastamine tüüpvormi loomise teel. See peaks hõlmama ka kavandatava teabevahetuse keeleliste nõuete kindlaksmääramist ja CCN-võrgu vastavat ajakohastamist. Vajaduse korral peaks liikmesriigil pärast käesoleva direktiivi kohase kohustusliku automaatse teabevahetuse etappi olema võimalik tugineda direktiivi 2011/16/EL artiklile 5, mis puudutab taotluse alusel toimuvat teabevahetust, et saada aruandvate ettevõtjate kohta lisateavet liikmesriigist, kuhu sellised ettevõtjad pidanuks selle teabe esitama. Kui võtta arvesse, et mida varem saadakse teabepäringutele vastused, seda tõhusamad need on, on asjakohane tagada, et vastused teabepäringutele esitatakse kiiresti.
- (15) Seepärast tuleks direktiivi 2011/16/EL vastavalt muuta.
- (16) Tõhususe suurendamiseks peaksid liikmesriigid kehtestama karistused käesolevat direktiivi üle võtvate siseriiklike õigusnormide rikkumise eest. Need karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Selleks et tagada maksukindlus ja minimaalne kooskõlastatuse tase kõigi liikmesriikide vahel, on vaja kehtestada minimaalne rahaline karistus, võttes arvesse ka iga konkreetse ettevõtja olukorda. Kavandatud õigusnormid tuginevad ettevõtjate enesehindamisele selle kohta, kas nad vastavad lävendkriteeriumidele või mitte. Selleks et saavutada sätete tõhusus, suurendades piisavat nõuete täitmist kogu liidus ja võttes arvesse, et ühes liikmesriigis asuvat variühingut võidakse kasutada teise liikmesriigi maksubaasi kahandamiseks, on oluline, et igal liikmesriigil oleks õigus nõuda teiselt liikmesriigilt

⁷ Nõukogu 30. novembri 2011. aasta direktiiv 2011/96/EL eri liikmesriikide ema- ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT L 345, 29.12.2011, lk 8).

⁸ Nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/49/EÜ eri liikmesriikide sidusühingute vaheliste intressimaksete ja litsentsitasude suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT L 157, 26.6.2003, lk 49).

selliste ettevõtjate maksuauditite tegemist, kelle puhul võidakse leida, et neil puudub käesolevas direktiivis määratletud minimaalne majanduslik sisu. Seega on tõhususe suurendamiseks oluline, et taotluse saanud liikmesriigil oleks kohustus selline audit läbi viia ja jagada teavet tulemuste kohta, isegi kui nii-öelda variühingut ei tuvastatud.

- (17) Kuna kavandatud õigusnormide nõuetekohane rakendamine ja jõustamine igas liikmesriigis on teiste liikmesriikide maksubaasi kaitsmiseks otsustava tähtsusega, peaks sellise rakendamise ja jõustamise üle tegema järelevalvet komisjon. Seepärast peaksid liikmesriigid edastama komisjonile korrapäraselt konkreetset teavet, sealhulgas statistikat käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud siseriiklike meetmete rakendamise ja jõustamise kohta oma territooriumil.
- (18) Kavandatud uute õigusnormide tõhususe hindamiseks peaks komisjon koostama liikmesriikide esitatud teabe ja muude kättesaadavate andmete põhjal hinnangu. Komisjoni aruanne tuleks avaldada.
- (19) Selleks et tagada ühetaolised tingimused käesoleva direktiivi ja direktiivi 2011/16/EL rakendamiseks, eelkõige seoses automaatse teabevahetusega maksuhaldurite vahel, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused, et võtta vastu piiratud arvu osadega tüüpvorm, sealhulgas keeleline korraldus, ning vajalikud praktilise korralduse meetmed maksualase halduskoostöö keskregistri uuendamiseks. Neid volitusi, mis on sätestatud direktiivis 2011/16/EL, tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁹.
- (20) Euroopa Andmekaitseinspektoriga konsulteeriti kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725¹⁰ artikliga 42.
- (21) Direktiivi 2011/16/EL raames toimuv isikuandmete töötlemine peaks olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/679¹¹ ja määrusega (EL) 2018/1725. Andmete töötlemine on direktiivis 2011/16/EL sätestatud üksnes üldise avaliku huvi teenimise eesmärgil, nimelt maksustamise ning maksupettuste, maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise vastu võitlemise, maksutulude kaitsmise ja õiglase maksustamise edendamise valdkonnas, mis suurendavad sotsiaalse, poliitilise ja majandusliku kaasamise võimalusi liikmesriikides.
- (22) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda paremini saavutada liidu tasandil, kuna sellised ettevõtjad on tavaliselt asutatud ühes liikmesriigis, kuid neid kasutatakse viisil, mis mõjutab ühe või mitme teise liikmesriigi maksubaasi, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas direktiivis sätestatakse minimaalse majandusliku sisu näitajad liikmesriikide ettevõtjate jaoks ja näitajatele mittevastavate ettevõtjate maksustamise õigusnormid.

Artikkel 2

Kohaldamisala

Käesolevat direktiivi kohaldatakse kõigi ettevõtjate suhtes, keda peetakse maksuresidendiks ja kellel on õigus saada mõnes liikmesriigis maksuresidentsuse tõend.

Käesolev direktiiv ei piira muude liidu õigusaktide kohaldamist.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „ettevõtja“ – majandustegevusega tegelev üksus, olenemata tema õiguslikust vormist, kes on liikmesriigi maksuresident;
- (2) „maksustamisaasta“ – maksustamisaasta, kalendriaasta või mis tahes muu maksustamise seisukohast asjakohane periood;
- (3) „tulu“ – netokäive, muud tegevustulud, osalustest saadud tulu, sealhulgas seotud ettevõtjates olevatest osalustest saadud dividendid, muudest põhivara hulka kuuluvatest investeringutest ja laenudest saadud tulu, muud saadaolevad intressid ja samalaadne Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL¹² V ja VI lisas loetletud tulu kokku;
- (4) „ettevõtja asukohaliikmesriik“ – liikmesriik, kus ettevõtja on maksuresident;
- (5) „tegelik tulusaaja“ – tegelikult kasu saav omanik, nagu see on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849 artikli 3 punktis 6;
- (6) „ettevõtja osanikud või aktsionärid“ – füüsilised või juriidilised isikud, kes omavad otseselt äriühingus osasid või aktsiaid, huve, osalusi, liikmeõigusi, õigust hüvitistele või mis tahes samaväärseid õigusi, ning kaudse osaluse korral isikud või üksused, kellel on ettevõtjas osalus ühe ettevõtja või ettevõtjate ahela kaudu, kellest ükski ei vasta käesoleva direktiivi artikli 7 lõikes 1 sätestatud minimaalse majandusliku sisu näitajatele.

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

Artikkel 4
Asjaomane tulu

II ja III peatüki kohaldamisel tähendab „asjaomane tulu“ tulu, mis kuulub ühte järgmistest kategooriatest:

- a) intressid või muu tulu, mis on saadud finantsvaradest, sealhulgas krüptovaradest, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (mis käsitleb krüptovaraturge ja millega muudetakse direktiivi (EL) 2019/1937) ettepaneku¹³ artikli 3 lõike 1 punktis 2;
- b) intellektuaalomandist, immateriaalsest varast või kaubeldavatest lubadest tulenevad litsentsitasud või muu tulu;
- c) dividendid ja aktsiate või osade müügist saadud tulu;
- d) kapitalirendist saadud tulu;
- e) kinnisvarast saadud tulu;
- f) vallasvarast saadud tulu, v.a raha, aktsiad või osad või väärtpaberid, mis on isiklikuks tarbeks ja mille bilansiline väärtus on üle ühe miljoni euro;
- g) kindlustusest, pangandusest ja muust finantstegevusest saadud tulu;
- h) tulu teenustest, mida ettevõtja on tellinud allhanke korras teistelt sidusettevõtjatelt.

Artikkel 5
Sidusettevõtja

1. Artiklite 4 ja 7 kohaldamisel tähendab „sidusettevõtja” isikut, kes on seotud teise isikuga ühel järgmistest viisidest:
 - a) isik osaleb teise isiku juhtimises, olles sellises positsioonis, mis annab võimaluse teise isiku tegevust märkimisväärselt mõjutada;
 - b) isik kontrollib teist isikut sellise osaluse kaudu, mis ületab 25 % hääleõigustest;
 - c) isik omab teises isikus osalust, mis ületab otse või kaudselt 25 % omakapitalist;
 - d) isikul on õigus vähemalt 25 %-le teise isiku kasumist.
2. Kui sama isiku juhtimises, kontrollis, kapitalis või kasumis osaleb rohkem kui üks isik, nagu on osutatud lõikes 1, käsitatakse kõiki asjaomaseid isikuid sidusettevõtjatena.

Kui üks ja seesama isik osaleb rohkem kui ühe isiku juhtimises, kontrollis, kapitalis või kasumis, nagu on osutatud lõikes 1, käsitatakse kõiki asjaomaseid isikuid sidusettevõtjatena.
3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel tähendab isik nii juriidilisi kui ka füüsilisi isikuid. Isikut, kes tegutseb üksuse hääleõiguse või kapitaliosaluse osas koos teise isikuga, käsitatakse isikuna, kes osaleb selle üksuse mis tahes hääleõiguses või kapitalis, mis kuulub teisele isikule.
4. Kaudse osaluse korral määratakse lõike 1 punktis c sätestatud kriteeriumidele vastavus kindlaks, korrutades osaluse määrad iga järgneva astme tütarettevõtjates. Isikut, kes omab üle 50 % hääleõigustest käsitatakse 100 % hääleõiguse omanikuna.

¹³ COM/2020/593 final.

Füüsilist isikut, tema abikaasat ja tema otseseid alanejaid ja ülenejaid sugulasi käsitatakse ühe isikuna.

II PEATÜKK

SELLISTE ETTEVÕTJATE KINDLAKSTEGEMINE, KES EI VASTA MAKSUSTAMISE SEISUKOHAST MINIMAALSE MAJANDUSLIKU SISU NÄITAJATELE

Artikkel 6

Aruandvad ettevõtjad

1. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjad, kes vastavad järgmistele kriteeriumidele, annavad aru liikmesriikide pädevatele asutustele kooskõlas artikliga 7:
 - a) üle 75 % ettevõtja viimase kahe maksustamisaasta tulust on asjaomane tulu;
 - b) ettevõtja tegeleb piiriülese tegevusega mis tahes järgmisel alusel:
 - i) rohkem kui 60 % ettevõtja artikli 4 punktide e ja f kohaldamisalasse kuuluvate varade arvestuslikust väärtusest asusid kahel eelneval maksustamisaastal väljaspool ettevõtja asukohaliikmesriiki;
 - ii) vähemalt 60 % ettevõtja asjaomasesest tulust teenitakse või makstakse välja piiriüleste tehingute kaudu;
 - c) kahel eelneval maksustamisaastal tellis ettevõtja igapäevase tegevuse haldamise ja oluliste funktsioonidega seotud otsuste tegemise allhanke korras.

Ettevõtjat, kellele kuulub vara, millest võib saada tulu, mis kuulub artikli 4 punktide e ja f kohaldamisalasse, käsitatakse samuti esimese lõigu punktis a sätestatud kriteeriumile vastavana, olenemata sellest, kas ettevõtja on sellest varast kahel eelneval maksustamisaastal tulu saanud, kui selle vara bilansiline väärtus on suurem kui 75 % ettevõtja vara kogu bilansilisest väärtusest.

Ettevõtja, kellele kuulub vara, millest võib saada tulu, mis kuulub artikli 4 punkti c kohaldamisalasse, käsitatakse samuti esimese lõigu punktis a sätestatud kriteeriumile vastavana, olenemata sellest, kas ettevõtja on kahel eelneval maksustamisaastal sellest varast tulu saanud, kui selle vara bilansiline väärtus on suurem kui 75 % ettevõtja vara kogu bilansilisest väärtusest.
2. Erandina lõikest 1 tagavad liikmesriigid, et artikli 7 nõudeid ei kohaldata järgmistesse kategooriatesse kuuluvate ettevõtjate suhtes:
 - a) äriühingud, millel on vabalt võõrandatav väärtpaber, mis on võetud kauplemisele või noteeritud reguleeritud turul või mitmepoolses kauplemissüsteemis, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/65/EL¹⁴;
 - b) reguleeritud finantsettevõtjad;

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349–496).

- c) ettevõtjad, kelle põhitegevus on osaluse omamine samas liikmesriigis tegutsevates ettevõtetes, samal ajal kui nende tegelikud tulusaajad on samuti sama liikmesriigi maksuresidendid;
- d) valdusettevõtjad, kes on sama liikmesriigi maksuresidendid kui ettevõtja aktsionär(id) või osanik(ud) või lõplik emaüksus, nagu on määratletud direktiivi 2011/16/EL III lisa I jao punktis 7;
- e) ettevõtjad, kellel on vähemalt viis täistööajale taandatud oma töötajat või personali liiget, kes tegelevad üksnes tegevusega, mis annab asjaomast tulu.

Esimese lõigu punkti b kohaldatakse järgmiste „reguleeritud finantsettevõtjate“ suhtes:

- a) krediidasutus, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013¹⁵ artikli 4 lõike 1 punktis 1;
- b) investeerimisühing, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL¹⁶ artikli 4 lõike 1 punktis 1;
- c) alternatiivse investeerimisfondi valitseja, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktis b, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 345/2013¹⁷ kohane EuVECA valitseja, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 346/2013¹⁸ kohane EuSEFi valitseja ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/760¹⁹ kohane ELTIFI valitseja;
- d) vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja (eurofondi) fondivalitseja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ²⁰ artikli 2 lõike 1 punktis b määratletud tähenduses;
- e) kindlustusandja, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ²¹ artikli 13 punktis 1;
- f) edasikindlustusandja, nagu on määratletud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 4;
- g) tööandja kogumispensioni asutus, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/2341²² artikli 6 punktis 1;

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ning määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 345/2013 Euroopa riskikapitalifondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 1).

¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 346/2013 Euroopa sotsiaallettevõtlusfondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 18).

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/760 Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 98).

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/2341 tööandja kogumispensioni asutuste tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 354, 23.12.2016, lk 37).

- h) pensionikindlustusasutused, kes haldavad selliseid pensioniskeeme, mida loetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004²³ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 987/2009²⁴ kohaldamisalasse kuuluvateks sotsiaalkindlustusskeemideks, samuti juriidilised isikud, kes on asutatud sellistesse skeemidesse investeringute tegemiseks;
- i) alternatiivne investeerimisfond, mida haldab alternatiivse investeerimisfondi valitseja, nagu on määratletud direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktis b, või alternatiivne investeerimisfond, mida juhitakse kohaldatava siseriikliku õigusakti kohaselt;
- j) vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja direktiivi 2009/65/EÜ artikli 1 lõike 2 tähenduses;
- k) keskne vastaspool, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 648/2012²⁵ artikli 2 punktis 1;
- l) väärtpaberite keskdepositoorium, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 909/2014²⁶ artikli 2 lõike 1 punktis 1;
- m) direktiivi 2009/138/EÜ artikli 211 kohaselt tegevusloa saanud kindlustuse või edasikindlustuse eriotstarbeline varakogum;
- n) väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/2402²⁷ artikli 2 punktis 2;
- o) kindlustusvaldusettevõtja, nagu on määratletud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 212 lõike 1 punktis f, või segafinantsvaldusettevõtja, nagu on määratletud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 212 lõike 1 punktis h, kes kuulub kindlustuskonsolideerimisgruppi, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi tasandil järelevalvet vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 213, ja kes ei ole vabastatud konsolideerimisgrupi järelevalvest vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artikli 214 lõikele 2;
- p) makseasutus, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366²⁸ artikli 1 lõike 1 punktis d;

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT L 166, 30.4.2004, lk 1).

²⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord (ELT L 284, 30.10.2009, lk 1).

²⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 909/2014, mis käsitleb väärtpaberiarvelduse parandamist Euroopa Liidus ja väärtpaberite keskdepositooriume ning millega muudetakse direktiive 98/26/EÜ ja 2014/65/EL ning määrust (EL) nr 236/2012 (ELT L 257, 28.8.2014, lk 1).

²⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2402, millega kehtestatakse väärtpaberistamise üldnormid ning luuakse lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise erinormid ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ ja 2011/61/EL ning määrusi (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 347, 28.12.2017, lk 35).

²⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ, 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35).

- q) e-raha asutus, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/110/EÜ²⁹ artikli 2 punktis 1;
- r) ühisrahastusteenuse osutaja, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/1503³⁰ artikli 2 lõike 1 punktis e;
- s) krüptovarateenuse osutaja, nagu on määratletud [Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepaneku (mis käsitleb krüptovaraturge ja millega muudetakse direktiivi (EL) 2019/1937)]³¹ artikli 3 lõike 1 punktis 8, kui ta osutab üht või mitut krüptovarateenust, nagu on määratletud [Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepaneku (mis käsitleb krüptovaraturge ja millega muudetakse direktiivi (EL) 2019/1937)] artikli 3 lõike 1 punktis 9.

Artikkel 7

Maksustamise seisukohast arvestatava minimaalse majandusliku sisu näitajad

1. Liikmesriigid nõuavad, et artikli 6 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastavad ettevõtjad deklareeriksid oma iga-aastases maksudeklaratsioonis iga maksustamisaasta kohta, kas nad vastavad järgmistele minimaalse majandusliku sisu näitajatele:
 - a) ettevõtjal on liikmesriigis oma ruumid või tema ainukasutuses ruumid;
 - b) ettevõtjal on liidus vähemalt üks enda ja aktiivne pangakonto;
 - c) üks järgmistest näitajatest:
 - i) ettevõtja üks või mitu juhatuse liiget:
 - 1) on ettevõtja asukohaliikmesriigi maksuresidendid või ei ole sellest liikmesriigist kaugemal, kui selline kaugus on kooskõlas nende ülesannete nõuetekohase täitmisega;
 - 2) on kvalifitseeritud ja volitatud tegema otsuseid seoses tegevustega, mis annavad ettevõtjale asjaomast tulu, või seoses ettevõtja varadega;
 - 3) kasutab punktis 2 osutatud luba aktiivselt ja sõltumatult ning korrapäraselt;
 - 4) ei ole sellise ettevõtte töötajad, mis ei ole sidusettevõtja, ega täida teiste ettevõtete, mis ei ole sidusettevõtjad, juhatuse liikme või samaväärse isiku ülesandeid;
 - ii) suurem osa ettevõtja täistööajale taandatud töötajatest on äriühingu asukohaliikmesriigi maksuresidendid või ei ole sellest liikmesriigist kaugemal, kui selline kaugus on kooskõlas nende ülesannete nõuetekohase täitmisega, ning sellised töötajad on kvalifitseeritud tegelema tegevustega, mis annavad ettevõtjale asjaomast tulu.

²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7).

³⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. oktoobri 2020. aasta määrus (EL) 2020/1503, mis käsitleb ettevõtjatele Euroopa ühisrahastusteenuse osutajaid ning millega muudetakse määrust (EL) 2017/1129 ja direktiivi (EL) 2019/1937 (ELT L 347, 20.10.2020, lk 1).

³¹ COM/2020/593 final.

2. Lõikes 1 osutatud ettevõtjad peavad lisama oma maksudeklaratsioonile dokumentaalsed tõendid. Dokumentaalsed tõendid peavad sisaldama järgmist teavet:
- ruumide aadress ja liik;
 - brutotulu summa ja liik;
 - tegevuskulude summa ja liik;
 - asjaomase tulu saamiseks tehtava äritegevuse liik;
 - juhatuse liikmete arv, kvalifikatsioon, load ja maksuresidentsus või selliste täistööajale taandatud töötajate arv, kes tegelevad asjaomast tulu andva äritegevusega, ning nende kvalifikatsioon ja maksuresidentsus;
 - allhanke korras toimuv äritegevus;
 - pangakonto number, kõik volitused, mis on antud pangakontole juurdepääsuks ning maksekorralduste kasutamiseks või väljastamiseks, ning tõendid kontol toimuva tegevuse kohta.

Artikkel 8

Maksustamise seisukohast arvestatava minimaalse majandusliku sisu eeldus

- Ettevõtja puhul, kes kinnitab, et ta vastab kõigile artikli 7 lõikes 1 sätestatud minimaalse majandusliku sisu näitajatele ja esitab piisavad dokumentaalsed tõendid vastavalt artikli 7 lõikele 2, eeldatakse, et tal on maksustamisaastal minimaalne majanduslik sisu.
- Ettevõtja puhul, kes deklareerib, et ta ei vasta ühele või mitmele artikli 7 lõikes 1 sätestatud näitajale või ei esita piisavaid dokumentaalseid tõendeid vastavalt artikli 7 lõikele 2, eeldatakse, et tal ei ole maksustamisaastal minimaalset majanduslikku sisu.

Artikkel 9

Eelduse ümberlükkamine

- Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed, et võimaldada ettevõtjatel, kelle puhul eeldatakse, et neil ei ole artikli 8 lõike 2 kohaselt minimaalset majanduslikku sisu, see eeldus ümber lükata, esitades mis tahes täiendavaid tõendeid äritegevuse kohta, mida nad teevad asjaomase tulu saamiseks.
- Lõike 1 kohaldamiseks esitavad ettevõtjad järgmised täiendavad tõendid:
 - dokument, mis võimaldab kindlaks teha ettevõtja asutamise ärilised põhjused;
 - teave töötajate profiilide kohta, sealhulgas nende töökogemus, otsustusõigus üldises organisatsioonis, roll ja ametikoht organisatsiooni struktuuris, töölepingu liik, kvalifikatsioon ja töösuhte kestus;
 - konkreetsed tõendid selle kohta, et asjaomast tulu andvat tegevust käsitlevate otsuste tegemine toimub ettevõtja asukohaliikmesriigis.
- Liikmesriik käsitab ettevõtjat eelduse ümberlükana, kui ettevõtja poolt lõike 2 kohaselt esitatud tõendid tõendavad, et ettevõtja on teostanud ja omanud pidevat kontrolli asjaomase tulu andnud äritegevuse üle või tulu puudumise korral ettevõtja vara üle ning kandnud selle äritegevuse või varaga seotud riske.
- Pärast selle maksustamisaasta lõppu, mille kohta ettevõtja eelduse edukalt ümber lükkas, võib liikmesriik kooskõlas lõikega 3 arvestada viie aasta jooksul, et ettevõtja

on eelduse ümber lükanud, tingimusel et ettevõtja faktiline ja õiguslik olukord jääb selle perioodi jooksul muutumatuks.

Artikkel 10

Vabastus

1. Liikmesriik võtab asjakohased meetmed, et võimaldada artikli 6 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastaval ettevõtjal taotleda vabastust käesolevast direktiivist tulenevatest kohustustest, kui ettevõtja olemasolu ei vähenda tema tegeliku tulusaaja (tegelike tulusaajate) või selle kontserni kui terviku maksukohustust, mille liige ettevõtja on.
2. Liikmesriik võib anda vabastuse üheks maksustamisaastaks, kui ettevõtja esitab piisavad ja objektiivsed tõendid selle kohta, et tema osalemine kontsernis ei too kaasa maksusoodustust olenevalt asjaoludest kas tema tegelikule tulusaajale (tegelikele tulusaajatele) või kontsernile tervikuna. Need tõendid peavad sisaldama teavet kontserni struktuuri ja tegevuse kohta. Need tõendid peavad võimaldama võrrelda tegeliku tulusaaja (tegelike tulusaajate) või kontserni kui terviku tasumisele kuuluva maksu kogusummat, võttes arvesse ettevõtja osalemist kontsernis, summaga, mis kuuluks tasumisele samadel asjaoludel selle ettevõtja puudumisel.
3. Pärast selle maksustamisaasta lõppu, mille jaoks anti lõike 2 kohane vabastus, võib liikmesriik vabastuse kehtivust pikendada viis aastat, tingimusel et ettevõtja, sealhulgas tegeliku tulusaaja (tegelike tulusaajate) ja kontserni (olenevalt asjaoludest) faktiline ja õiguslik olukord jääb asjaomase perioodi jooksul muutumatuks.

III PEATÜKK

SELLISTE ETTEVÕTJATE MAKSUSTAMINE, KELLEL PUUDUB MAKSUSTAMISE SEISUKOHAST MINIMAALNE MAJANDUSLIK SISU

Artikkel 11

Maksustamise seisukohast minimaalse majandusliku sisu puudumise maksutagajärjed muudes liikmesriikides kui ettevõtja asukohaliikmesriik

1. Muud liikmesriigid kui ettevõtja asukohaliikmesriik ei võta arvesse ühtegi lepingut ega konventsiooni, millega nähakse ette tulu ja vajaduse korral kapitali topeltmaksustamise kaotamine ning mis on sõlmitud asukohaliikmesriigiga, samuti direktiivi 2011/96/EL artikleid 4, 5 ja 6 ning direktiivi 2003/49/EÜ artiklit 1, niivõrd kui neid direktiive kohaldatakse seetõttu, et ettevõtjat käsitatakse liikmesriigi maksuresidendina, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) eeldatakse, et ettevõtjal ei ole minimaalset majanduslikku sisu;
 - b) ettevõtja ei lükka maksustamisaasta kohta ümber punktis a osutatud eeldust.
2. Ettevõtja osaniku või aktsionäri (osanike või aktsionäride) asukohaliikmesriik maksustab ettevõtja asjaomast tulu vastavalt oma siseriiklikule õigusele nii, nagu selle oleks saanud otse ettevõtja osanik(ud) või aktsionär(id), ja arvab maha kõik sellelt tulult ettevõtja asukohaliikmesriigis tasutud maksud, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) asjaomast tulu saab ettevõtja, kelle puhul eeldatakse, et tal ei ole minimaalset majanduslikku sisu;
- b) ettevõtja ei lükka ümber punktis a osutatud eeldust;
- c) nii ettevõtja osanikud või aktsionärid kui ka maksja on liikmesriigi maksuresidendid.

Esimest lõiku kohaldatakse olenemata ühestki lepingust või konventsioonist, millega nähakse ette tulu ja vajaduse korral kapitali topeltmaksustamise kaotamine ning mis on sõlmitud muu liikmesriigiga.

Kui maksja ei ole liikmesriigi maksuresident, maksustab ettevõtja osaniku või aktsionäri (osanike või aktsionäride) asukohaliikmesriik vastavalt oma siseriiklikule õigusele ettevõtja saadud asjaomast tulu nii, nagu selle oleks saanud otse ettevõtja osanik(ud) või aktsionär(id), ilma et see piiraks mis tahes lepingu või konventsiooni kohaldamist, millega nähakse ette tulu ja vajaduse korral kapitali topeltmaksustamise kaotamine ning mis kehtib ettevõtja osaniku või aktsionäri (osanike või aktsionäride) asukohaliikmesriigi ja maksja kolmanda riigi jurisdiktsiooni vahel.

Kui ettevõtja osanik(ud) või aktsionär(id) ei ole liikmesriigi maksuresidendid, kohaldab selle tulu maksja asukohaliikmesriik kinnipeetavat maksu vastavalt oma siseriiklikule õigusele, ilma et see piiraks mis tahes sellise lepingu või konventsiooni kohaldamist, millega nähakse ette tulu ja vajaduse korral kapitali topeltmaksustamise kaotamine ning mis kehtib ettevõtja osaniku või aktsionäri (osanike või aktsionäride) kolmanda riigi jurisdiktsioonis.

3. Kui artiklis 4 osutatud vara kuulub ettevõtjale, kelle puhul eeldatakse, et tal puudub minimaalne majanduslik sisu, ning kes ei lükka seda eeldust ümber, siis:
 - a) liikmesriik, kus asub artikli 4 punktis e osutatud vara, maksustab sellist vara vastavalt oma siseriiklikule õigusele, nii nagu see kuuluks otseselt ettevõtja osanikule või aktsionärile (osanikele või aktsionäridele), ilma et see piiraks mis tahes sellise lepingu või konventsiooni kohaldamist, millega nähakse ette tulu ja vajaduse korral kapitali topeltmaksustamise kaotamine ning mis kehtib ettevõtja osaniku või aktsionäri (osanike või aktsionäride) jurisdiktsioonis;
 - b) ettevõtja osaniku või aktsionäri (osanike või aktsionäride) asukohaliikmesriik maksustab sellist vara vastavalt oma siseriiklikule õigusele, nii nagu see kuuluks otseselt ettevõtja osanikule või aktsionärile (osanikele või aktsionäridele), ilma et see piiraks mis tahes sellise lepingu või konventsiooni kohaldamist, millega nähakse ette tulu ja vajaduse korral kapitali topeltmaksustamise kaotamine ning mis kehtib vara asukoha jurisdiktsioonis.

Artikkel 12

Maksustamise seisukohast minimaalse majandusliku sisu puudumise maksutagajärjed ettevõtja asukohaliikmesriigis

Kui ettevõtjal ei ole maksustamise seisukohast minimaalset majanduslikku sisu liikmesriigis, kus ta on maksuresident, teeb see liikmesriik mis tahes järgmise otsuse:

- a) lükkab tagasi ettevõtja taotluse maksuresidentsuse tõendi saamiseks eesmärgiga kasutada tõendit väljaspool selle liikmesriigi jurisdiktsiooni
- b) annab maksuresidentsuse tõendi, mis näeb ette, et ettevõtjal ei ole õigust saada soodustusi, mis tulenevad lepingutest ja konventsioonidest, millega nähakse ette tulu

ja vajaduse korral kapitali topeltmaksustamise kaotamine, ning samasuguse eesmärgi või mõjuga rahvusvahelistest lepingutest ning direktiivi 2011/96/EL artiklitest 4, 5 ja 6 ja direktiivi 2003/49/EÜ artiklist 1.

IV PEATÜKK TEABEVAHETUS

Artikkel 13 **Direktiivi 2011/16/EL muutmine**

Direktiivi 2011/16/EL muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 3 punkti 9 muudetakse järgmiselt:
 - a) alapunkt a asendatakse järgmisega:

„a) artikli 8 lõike 1 ning artiklite 8a–8ad kohaldamisel eelnevalt määratletud teabe korrapärane edastamine eelnevalt kindlaksmääratud korrapäraste ajavahemike tagant teisele liikmesriigile ilma eelneva taotluseta; artikli 8 lõike 1 kohaldamisel on viide kättesaadavale teabele seotud teavet edastava liikmesriigi maksutoimikus oleva teabega, mis on kättesaadav kooskõlas kõnealuses liikmesriigis teabe kogumist ja töötlemist käsitlevate menetlustega;“
 - b) alapunkt c asendatakse järgmisega:

„c) kõikide käesoleva direktiivi sätete (välja arvatud artikli 8 lõiked 1 ja 3a ning artiklid 8a–8ad) kohaldamisel käesoleva punkti alapunktides a ja b sätestatud eelnevalt määratletud teabe korrapärane edastamine.“
- 2) II peatüki II jaole lisatakse artikkel 8ad:

„Artikkel 8ad

Minimaalse majandusliku sisu näitajate kohta aru andma kohustatud ettevõtjaid käsitleva kohustusliku automaatse teabevahetuse ulatus ja tingimused

1. Liikmesriigi pädev asutus, kes saab nõukogu direktiivi [väljaannete talitus] (lisada täielik pealkiri ja ELT viide)* artikli 7 kohaselt teavet oma territooriumil asutatud ettevõtjalt, edastab selle teabe automaatse teabevahetuse teel 30 päeva jooksul alates kõnealuse teabe saamisest kõigi teiste liikmesriikide pädevatele asutustele vastavalt lõikele 4 ja artikli 21 kohaselt vastu võetud kohaldatavale praktilisele korraldusele.
2. Liikmesriigi pädev asutus, kes tõendab, et ettevõtja on eelduse ümber lükanud vastavalt direktiivi [väljaannete talitus] artiklile 9 või et ettevõtja on kõnealuse direktiivi artikli 10 kohaselt vabastatud, edastab sellise teabe automaatse teabevahetuse teel 30 päeva jooksul pärast sellist tõendamist kõigi teiste liikmesriikide pädevatele asutustele vastavalt artikli 21 kohaselt vastu võetud kohaldatavale praktilisele korraldusele.
3. Liikmesriigi pädev asutus, kes järeldab muu hulgas selle liikmesriigi siseriikliku õiguse kohase auditi teel, et ettevõtja ei vasta direktiivi [väljaannete talitus] artiklis 7 sätestatud minimaalse majandusliku sisu näitajatele, edastab selle teabe automaatse teabevahetuse teel 30 päeva jooksul alates kuupäevast, mil auditi tulemus muutub

lõplikuks, kõigi teiste liikmesriikide pädevatele asutustele vastavalt artikli 21 kohaselt vastu võetud kohaldatavale praktilisele korraldusele.

4. Liikmesriigi pädeva asutuse poolt lõike 1 kohaselt esitatav teave iga ettevõtja kohta peab sisaldama järgmist:
 - a) direktiivi [väljaannete talitus] artikli 6 kohaselt aruandekohustusliku ettevõtja maksukohustuslasena registreerimise number;
 - b) direktiivi [väljaannete talitus] artikli 6 kohaselt aruandekohustusliku ettevõtja käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kui see on olemas;
 - c) ettevõtja osanike või aktsionäride ja ettevõtja tegelike tulusaajate andmed, nagu on määratletud artikli 3 punktides 5 ja 6;
 - d) andmed teiste liikmesriikide kohta (kui neid on), keda ettevõtja aruandlus tõenäoliselt puudutab;
 - e) andmed teistes liikmesriikides asuvate isikute kohta, keda ettevõtja aruandlus tõenäoliselt mõjutab;
 - f) ettevõtja poolt artikli 7 lõike 1 kohaselt esitatud deklaratsioon;
 - g) ettevõtja poolt artikli 7 lõike 2 kohaselt esitatud tõendite kokkuvõte.
 5. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, peab liikmesriigi pädeva asutuse poolt lõike 2 kohaselt esitatav teave sisaldama järgmist:
 - h) liikmesriigi pädeva asutuse tõend selle kohta, et ettevõtja on ümber lükanud direktiivi [väljaannete talitus] artikli 9 kohase eelduse või et ettevõtja on kõnealuse direktiivi artikli 10 kohaselt aruandlusest vabastatud;
 - i) kokkuvõte täiendavatest tõenditest, mida pädev asutus peab asjakohaseks tõendi väljastamisel selle kohta, et eeldus on direktiivi [väljaannete talitus] artikli 9 alusel ümber lükatud või et ettevõtja on kõnealuse direktiivi artikli 10 kohasest aruandlusest vabastatud.
 6. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, peab liikmesriigi pädeva asutuse poolt lõike 3 kohaselt esitatav teave sisaldama ka auditiaruannet, kui pädev asutus sellise aruande väljastab.
 7. Lõigetes 4, 5 ja 6 osutatud teabevahetuse hõlbustamiseks võtab komisjon rakendusaktidega vastu käesoleva artikli lõigete 1–6 rakendamiseks vajaliku praktilise korralduse, sealhulgas meetmed käesoleva artikli lõigetes 4, 5 ja 6 sätestatud teabe edastamise standardimiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.
 8. Käesoleva artikli lõigete 1–5 kohaldamisel tähendab „ettevõtja“ direktiivi [väljaannete talitus] artikli 3 punktis 1 määratletud ettevõtjat.
 9. Töödeldud teavet säilitatakse viis aastat ja igal juhul mitte kauem, kui on vaja käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks.
 10. Iga liikmesriigi pädevaid asutusi käsitatakse vastutavate töötlejadena ja komisjoni käsitatakse volitatud töötlejana.
 11. Lõike 4 punktides a–f osutatud teabe loata avalikustamise korral võivad liikmesriigid leevendusmeetmena otsustada peatada käesoleva direktiivi kohase teabevahetuse liikmesriigiga, kus loata avaldamine toimus.“
- 3) Artikli 20 lõige 5 asendatakse järgmisega:

- „5. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu tüüpvormid, sealhulgas keelelise korralduse järgmistel juhtudel:
- a) automaatseks teabevahetuseks piiriüleste eelotsuste ja siirdehinna eelkakkulepete kohta vastavalt artiklile 8a enne 1. jaanuari 2017;
 - b) automaatseks teabevahetuseks aruantavate piiriüleste skeemide kohta vastavalt artiklile 8ab enne 30. juunit 2019;
 - c) automaatseks teabevahetuseks ettevõtjate kohta, kes peavad artikli 8ad kohaselt esitama aruande minimaalse majandusliku sisu näitajate kohta enne 1. jaanuari 2024.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Need tüüpvormid ei või hõlmata enam kui artikli 8a lõikes 6, artikli 8ab lõikes 14 ning artikli 8ad lõigetes 4, 5 ja 6 sätestatud teabevahetuse elemente ega muid selliseid valdkondi, mis on seotud nende elementidega, mis on vajalikud artiklites 8a, 8ab ja 8ac sätestatud eesmärkide saavutamiseks.

Esimeses lõigus osutatud keeleline korraldus ei või takistada liikmesriike edastamast artiklites 8a, 8ab ja 8ad osutatud teavet liidu mis tahes ametlikus keeles. Keelelise korraldusega võidakse siiski ette näha, et teabe peamised elemendid esitatakse ka mõnes muus liidu ametlikus keeles.“

4) Artikli 21 lõige 5 asendatakse järgmisega:

- „5. Komisjon töötab 31. detsembriks 2017 välja liikmesriikide maksustamisalase halduskoostöö turvalise keskregistri, kuhu kantakse artikli 8a lõigete 1 ja 2 alusel edastatav teave, et täita nimetatud lõigetes sätestatud automaatse teabevahetuse nõuet, ning tagab sellele registrile tehnilise ja logistilise toe.

Komisjon töötab 31. detsembriks 2019 välja liikmesriikide maksustamisalase halduskoostöö turvalise keskregistri, kuhu kantakse artikli 8ab lõigete 13, 14 ja 16 alusel edastatav teave, et täita nimetatud lõigetes sätestatud automaatse teabevahetuse nõuet, ning tagab sellele registrile tehnilise ja logistilise toe.

Komisjon töötab 30. juuniks 2024 välja liikmesriikide maksustamisalase halduskoostöö turvalise keskregistri, kuhu kantakse artikli 8ad lõigete 1, 2 ja 3 alusel edastatav teave, et täita nimetatud lõigetes sätestatud automaatse teabevahetuse nõuet, ning tagab sellele registrile tehnilise ja logistilise toe.

Registrisse kantud teabele on juurdepääs kõigi liikmesriikide pädevatel asutustel. Registrisse kantud teabele on juurdepääs ka komisjonil, võttes arvesse artikli 8a lõikes 8 ja artikli 8ab lõikes 17 sätestatud piiranguid. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu käesoleva lõike esimese, teise ja kolmanda lõigu rakendamiseks vajaliku praktilise korralduse. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Enne sellise turvalise keskregistri töövalmiduse saavutamist toimub artikli 8a lõigetes 1 ja 2, artikli 8ab lõigetes 13, 14 ja 16 ning artikli 8ad lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud automaatne teabevahetus vastavalt käesoleva artikli lõikele 1 ja kooskõlas kohaldatava praktilise korraldusega.“

V PEATÜKK TÄITMISE TAGAMINE

Artikkel 14 **Karistused**

Liikmesriigid kehtestavad karistusnormid, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastu võetud liikmesriigi sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kõnealuste normide rakendamine. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Liikmesriigid tagavad, et kõnealused karistused hõlmavad rahalist halduskaristust, mis moodustab vähemalt 5 % ettevõtja käibest asjaomasel maksustamisaastal, kui ettevõtja, kes peab esitama artikli 6 kohaselt aruande, ei täida maksustamisaasta kohta seda nõuet ettenähtud tähtaja jooksul või esitab artikli 7 kohases maksudeklaratsioonis valeandmeid.

Artikkel 15 **Maksuauditiite taotlus**

Kui ühe liikmesriigi pädeval asutusel on põhjust arvata, et teise liikmesriigi maksuresidentist ettevõtja ei ole täitnud käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi, võib esimene liikmesriik taotleda teise liikmesriigi pädevalt asutuselt ettevõtja maksuauditi läbiviimist.

Taotluse saanud liikmesriigi pädev asutus algatab maksuauditi ühe kuu jooksul alates taotluse saamisest ja viib selle läbi kooskõlas taotluse saanud liikmesriigis maksuauditeid reguleerivate õigusnormidega.

Maksuauditi läbi viinud pädev asutus annab taotluse esitanud liikmesriigi pädevale asutusele auditi tulemuste kohta tagasisidet nii kiiresti kui võimalik ja hiljemalt üks kuu pärast maksuauditi tulemuste teadaaamist.

Artikkel 16 **Järelevalve**

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile iga maksustamisaasta kohta järgmise teabe:
 - a) artikli 6 lõikes 1 sätestatud tingimustele vastavate ettevõtjate arv;
 - b) artikli 7 kohaselt aru andnud ettevõtjate arv;
 - c) artikli 14 kohaselt määratud karistused käesoleva direktiivi nõuete täitmata jätmise eest;
 - d) selliste ettevõtjate arv, kelle puhul eeldati, et neil ei ole artikli 8 kohaselt minimaalset majanduslikku sisu, ja selliste ettevõtjate arv, kes on sellise eelduse artikli 9 kohaselt ümber lükanud;
 - e) selliste ettevõtjate arv, kes on vastavalt artiklile 10 käesoleva direktiivi nõuete täitmisest vabastatud;
 - f) artikli 6 lõikes 1 sätestatud tingimustele vastavatele ettevõtjatele tehtud auditite arv;
 - g) selliste juhtumite arv, mil eelkõige pärast auditit tehti kindlaks, et ettevõtjal, kelle puhul eeldati, et tal on minimaalne majanduslik sisu, puudus oluline tegevus;

- h) esitatud teabevahetustaotluste arv ja saadud taotluste arv;
- i) esitatud maksuauditite taotluste arv ja saadud taotluste arv.

Liikmesriigid edastavad komisjoni taotlusel komisjonile igasuguse muu teabe, mis on vajalik käesoleva direktiivi rakendamise järelevalveks ja hindamiseks.

2. Liikmesriigid edastavad lõikes 1 loetletud teabe kaks korda aastas kaheaastase perioodi lõpule järgneva maksustamisaasta 31. detsembriks.

Artikkel 17

Aruanded

1. Hiljemalt 31. detsembriks 2028 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta.
2. Aruande koostamisel võtab komisjon arvesse liikmesriikide poolt artikli 15 kohaselt edastatud teavet.
3. Komisjon avaldab aruande oma veebisaidil.

VI PEATÜKK LÕPPSÄTTED

Artikkel 18

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [30. juuniks 2023]. Nad edastavad nimetatud normide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad neid norme alates [1. jaanuarist 2024].

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 19

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 20

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus

UNSHELL

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad

Maksupoliitika.

1.3. Ettepanek/algatus käsitleb

X uut meedet

uut meedet, mis tuleneb katseprojektist / ettevalmistavast meetmest¹

olemasoleva meetme pikendamist

ühe või mitme meetme ümbersuunamist teise või uude meetmesse või ühendamist teise või uue meetmega

1.4. Eesmärgid

1.4.1. Üldeesmärgid

Ettepaneku eesmärk on vähendada ELis maksutulu vähenemist variühingute kasutamise seotud maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise tagajärjel. Lisaks võimaldab ettepanek liikmesriikidel täpselt kirjeldada ja kvantifitseerida variühingute maksualase kuritarvitamise ulatust ELis. Kokkuvõttes peaks ettepanek veelgi vähendada ELis variühingute loomist.

1.4.2. Erieesmärgid

Erieesmärgid

1) ELis selliste variühingute kindlakstegemine, mida võidakse kuritarvitada maksustamise eesmärgil, kasutades objektiivseid majandusliku sisu kriteeriume. Kui on tehtud kindlaks, et variühingut võidakse kuritarvitada maksustamise eesmärgil, nähakse ettepanekus ette selged, eelnevalt kindlaks määratud ühtsed maksuõiguslikud tagajärjed kogu ELis, et vältida maksutulu saamatajäämist;

2) liikmesriikide pädevatele asutustele peaks olema kättesaadav teave, mille põhjal nad saaksid kindlaks teha variühingud, mis asuvad teistes liikmesriikides, et nad saaksid ära hoida piiriüleseid maksualaseid kuritarvitusi, näiteks keeldudes kinnipeetavate maksude suhtes maksusoodustuste kohaldamisest;

3) ettepaneku eesmärk on takistada usaldushaldus- ja äriühinguteenuste pakkujatel ELis variühingute loomist. Punktis 1 nimetatud majandusliku sisu kriteeriumide eesmärk on võidelda usaldushaldus- ja äriühinguteenuste pakkujate konkreetsete teenuste, näiteks postiaadresside loomise vastu, mida nad osutavad variühingutele.

1.4.3. Oodatavad tulemused ja mõju

Ettepanekus käsitletud majandusüksused peavad maksuhaldurile teatama, kas nad

¹ Vastavalt finantsmääruse artikli 58 lõike 2 punktile a või b.

vastavad minimaalse majandusliku sisu kriteeriumidele või mitte. Maksuõiguslikud tagajärjed tekivad üksustele, kes nendele kriteeriumidele ei vasta.

1.4.4. Tulemusnäitajad

Märkige, milliste näitajate abil jälgitakse edusamme ja saavutusi.

Eesmärgid	Näitajad	Mõõtmisvahendid/andmeallikad
Ühiste majandusliku sisu kriteeriumide kasutamine variühingute kindlakstegemiseks, et vältida maksutulu vähenemist maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise tagajärjel.	Täiendav maksutulu saadakse tänu algatusele, millega takistatakse variühingutel maksusoodustuse saamist riiklikul või piiriüleasel tasandil.	Automaatse teabevahetuse iga-aastane hindamine (allikas: liikmesriikide maksuhaldurid).
Liikmesriikidele teabe andmine, et teha kindlaks variühingud, mida kuritarvitatakse maksustamise eesmärgil.	Variühingutega seotud liikmesriikide teabevahetustoimingute arv ja nõuete täitmisega seotud liikmesriikide toimingute arv.	Andmed, mille liikmesriigid esitavad igal aastal komisjonile järelevalve eesmärgil (allikas: liikmesriikide maksuhaldurid).
Hoiatav mõju usaldushaldus- ja äriühinguteenuste pakkujatele, kes loovad ELis variühinguid.	Liikmesriikide kvalitatiivne hinnang selle kohta, millist mõju avaldab algatus usaldushaldus- ja äriühinguteenuste pakkujatele, et heidutada neid pakkumast teenuseid variühingute loomiseks.	Automaatse teabevahetuse iga-aastane hindamine (allikas: liikmesriikide maksuhaldurid).

1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendused

1.5.1. Lühivi või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused, sealhulgas algatuse rakendamise täpne ajakava

Juriidilised isikud ja üksused, kes peavad ettepaneku kohaselt aru andma, hindavad majandusliku sisu kriteeriumide põhjal ise, kas nende puhul on oht maksualaseks kuritarvituseks. Teave juriidiliste isikute ja üksuste kohta, kes peavad liikmesriigis enesehindamise tegema, edastatakse automaatselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele. Sellega seoses on pädevad asutused kohustatud edastama neile teatavaks tehtud teabe keskregistrile, millele on juurdepääs kõigil liikmesriikidel. Komisjonile antakse piiratud juurdepääs registrile, tagamaks et tal on olemas piisav teave, mida on vaja direktiivi toimimise üle järelevalve tegemiseks. Ettepanekus kasutatakse

praktilist korda, mis on praegu sätestatud otsese maksustamise valdkonnas tehtavat halduskoostööd käsitlevas direktiivis 2011/16/EL.

Arvestades muude maksuteabe vahetamise keskregistrite, näiteks kolmanda ja kuuenda maksustamisalase halduskoostöö direktiivi kohaste keskregistrite loomise aega, siis liikmesriikidel ja komisjonil kulub vähemalt 18 kuud pärast ettepaneku vastuvõtmist, et nad saaksid kehtestada liikmesriikidevahelist teabevahetust võimaldavad süsteemid. Rakendamise käivitumisperiood algab eeldatavasti 2024. aasta jaanuarist.

- 1.5.2. *ELi meetme lisaväärtus (see võib tuleneda eri teguritest, nagu kooskõlastamisest saadav kasu, õiguskindlus, suurem tõhusus või vastastikune täiendavus). Käesoleva punkti kohaldamisel tähendab „ELi meetme lisaväärtus“ väärtust, mis tuleneb liidu sekkumisest ja lisandub väärtusele, mille liikmesriigid oleksid muidu üksi loonud.*

Ettepaneku eesmärk ei ole asendada kehtivaid siseriiklikke ja rahvusvahelisi eeskirju, et võidelda ELis variühingute kuritarvitamise. Selle asemel on ettepaneku eesmärk kehtivaid meetmeid tugevdada ja täiendada, kehtestades objektiivsed majandusliku sisu kriteeriumid, et vältida maksustamisalaseid kuritarvitusi piiriüleles kontekstis. Ühtsed eeskirjad aitaksid tagada ELis maksustamisega seotud majandusliku sisu nõuete ja kohaldatavate vastumeetmete sidususe, sealhulgas seoses maksuõiguslike tagajärgede ja nõuete täitmata jätmise eest määratavate karistustega.

Kontserni kuuluvatele äriühingutele kogu ELis kujutaks see endast mastaabisäästu, sest kohaldada tuleks ainult ühte majandusliku sisu eeskirjade kogumit. See tagaks ELi ettevõtjatele võrdsed võimalused ja ausa konkurentsi.

- 1.5.3. *Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid*

Algatus on uus mehhanism. Mõjuhindangus eelistatud variant põhineb lähenemisviisil, mida EL järgib majandusliku sisu hindamisel asjaomastes kolmandates riikides protsessi raames, mille tulemusel koostatakse maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide ELi loetelu ja ajakohastatakse seda. Selle eesmärk on korrata selle protsessi mõningaid osi.

- 1.5.4. *Kooskõla mitmeaastase finantsraamistikuga ja võimalik koostoime muude asjaomaste meetmetega*

Oma teatises äriühingute maksustamise kohta 21. sajandil võttis komisjon kohustuse esitada 2021. aasta lõpuks seadusandlik ettepanek, milles sätestatakse liidu õigusnormid, et neutraliseerida variühingute väärkasutamist maksustamise eesmärgil. Ettepanekus kasutatakse maksustamisalase halduskoostöö direktiivi raames juba kehtestatud või väljatöötamisel olevaid menetlusi, korda ja IT-vahendeid.

- 1.5.5. *Erinevate kasutada olevate rahastamisvõimaluste, sealhulgas vahendite ümberpaigutamise võimaluste hinnang*

Algatuse rakendamiskulude seast rahastatakse ELi eelarvest üksnes automaatse teabevahetuse süsteemi keskseid komponente. Muus osas on kavandatud meetmete rakendamine liikmesriikide ülesanne.

1.6. Ettepaneku/algatuse kestus ja finantsmõju

Piiratud kestusega

- hõlmab ajavahemikku [PP/KK]AAAA–[PP/KK]AAAA
- finantsmõju kulukohustuste assigneeringutele avaldub ajavahemikul AAAA–AAAA ja maksete assigneeringutele ajavahemikul AAAA–AAAA.

Piiramatu kestusega

- Rakendamise käivitumisperiood hõlmab ajavahemikku AAAA–AAAA,
- millele järgneb täieulatuslik rakendamine

1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid²

Eelarve otsene täitmine komisjoni poolt

- oma talituste kaudu, sealhulgas kasutades liidu delegatsioonides töötavat komisjoni personali;

- rakendusametite kaudu

Eelarve jagatud täitmine koostöös liikmesriikidega

Eelarve kaudne täitmine, mille puhul eelarve täitmise ülesanded on delegeeritud:

- kolmandatele riikidele või nende määratud asutustele;
- rahvusvahelistele organisatsioonidele ja nende allasutustele (nimetage);
- Euroopa Investeerimispankale ja Euroopa Investeerimisfondile;
- finantsmääruse artiklites 70 ja 71 osutatud asutustele;
- avalik-õiguslikele asutustele;
- avalikke teenuseid osutavatele eraõiguslikele asutustele, kuivõrd neile antakse piisavad finantstagatised;
- liikmesriigi eraõigusega reguleeritud asutustele, kellele on delegeeritud avaliku ja erasektori partnerluse rakendamine ja kellele antakse piisavad finantstagatised;
- isikutele, kellele on delegeeritud Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaste ühise välis- ja julgeolekupoliitika erimeetmete rakendamine ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis.

Märkused

Käesolev ettepanek tugineb automaatse teabevahetuse olemasolevale raamistikule ja süsteemidele, kasutades piiriüleste maksualaste eelotsuste keskregistrit (kolmas maksustamisalase halduskoostöö direktiiv) ja aruantavaid piiriüleseid maksustamisskeeme (kuues maksustamisalase halduskoostöö direktiiv), mis loodi direktiivi 2011/16/EL artikli 21 alusel direktiivi varasemate muudatuste raames. Komisjon töötab koos liikmesriikidega rakendusaktide abil välja teabevahetuse tüüpvormid ja -vormingud. Mis puudutab liikmesriikidevahelist teabevahetust võimaldavat CCN-võrgustikku, siis komisjon vastutab selle võrgustiku väljatöötamise eest ja liikmesriigid kohustuvad looma asjakohase riigisisese taristu, mis võimaldab teabevahetust CCN-võrgustiku kaudu.

² Eelarve täitmise viise koos viidetega finantsmäärusele on selgitatud veebisaidil <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/ET/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Komisjon tagab, et kehtestatakse kord, mille alusel jälgitakse ja hinnatakse meetme toimimist ning vaadeldakse selle vastavust peamistele poliitikaeesmärkidele. Arvestades, et algatus „Unshell“ toob kaasa maksustamisalase halduskoostöö direktiivi muutmise, võiks jälgimine ja hindamine toimuda kooskõlas halduskoostöö muude elementidega.

Liikmesriigid esitavad komisjonile igal aastal andmed eespool tulemusnäitajate tabelis esitatud teabe kohta, mida kasutatakse ettepaneku nõuete täitmise jälgimiseks.

Kui andmed nõuete täitmise kohta on kättesaadavad, vaatab komisjon meetme kohaldamisala läbi, et uurida võimalust laiendada seda ka muudele sektoritele ja/või vaadata läbi mõned selle omadused.

Hindamine toimub viis aastat pärast ettepaneku rakendamist, mis võimaldab komisjonil vaadata läbi poliitikameetme tulemused, pidades silmas selle eesmärke ning üldist mõju maksutulule, ettevõtjatele ja siseturule.

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteem(id)

2.2.1. *Eelarve täitmise viisi(de), rahastamise rakendamise mehhanismi(de), maksete tegemise korra ja kavandatava kontrollistrateegia selgitus*

Algatust rakendavad liikmesriikide pädevad asutused (maksuhaldurid). Nende ülesanne on rahastada oma riiklikke süsteeme ja kohandusi, mis on vajalikud teabe vahetamiseks ettepaneku eesmärgil loodava keskregistriga.

Komisjon loob taristu, sealhulgas keskregistri, mis võimaldab liikmesriikidel vahetada teavet variühingute kindlakstegemise kohta. Käesoleva algatuse jaoks kasutatakse IT-süsteeme, mis on loodud maksustamisalase halduskoostöö direktiivi raames. Komisjon rahastab teabevahetuseks vajalikke süsteeme, sealhulgas keskregistrit, mille suhtes rakendatakse peamisi kontrollielemente – hankelepinguid, hangete tehnilist kontrolli, kulukohustuste eelkontrolli ja maksete eelkontrolli.

2.2.2. *Teave kindlakstehtud riskide ja nende vähendamiseks kasutusele võetud sisekontrollisüsteemi(de) kohta*

Kavandatud sekkumine põhineb deklaratiivsel süsteemil, millega kaasneb oht, et juriidilised isikud ja üksused, kes peavad tegema ettepaneku kohaste majandusliku sisu kriteeriumide alusel enesehindamise, jätvavad andmed deklareerimata või deklareerivad valesti. Liikmesriigid peavad enesehindamisi auditeerima ja esitama komisjonile igal aastal statistilised andmed auditeeritud majandusüksuste arvu ja nõuete täitmata jätmise eest määratud karistuste kohta.

Vähendamaks ohtu, et juriidilised isikud ja üksused nõudeid ei täida, hõlmab ettepanek karistuste raamistikku. Riikide maksuhaldurid vastutavad karistuste täitmise ja üldisemalt algatuse „Unshell“ järgimise tagamise eest. Kehtestatavad karistused on piisavalt ranged, et need oleksid hoiatavad. Lisaks saavad riikide maksuhaldurid teha auditeid, et avastada ja ära hoida nõuete rikkumisi.

Et teha järelevalvet ettepaneku nõuetekohase kohaldamise üle, on komisjonil piiratud juurdepääs keskregistrile, mille kaudu liikmesriigid vahetavad teavet käesoleva ettepaneku alusel aruandvate juriidiliste isikute ja üksuste kohta.

Kontrollistrateegia peamised elemendid on järgmised.

Hankelepingud

Finantsmääruses kindlaks määratud hangete kontrollimenetlused: kõik hankelepingud sõlmitakse maksete eest vastutavate komisjoni talituste kehtestatud kontrollimenetluse kohaselt, võttes arvesse lepingulisi kohustusi ning usaldusväärset finants- ja üldist juhtimist. Kõikides komisjoni ja toetusesaajate vahel sõlmitud lepingutes sätestatakse peetusevastased meetmed (kontroll, aruanded jne). Iga üksiku lepingu puhul sätestatakse lepingu aluseks olevad üksikasjalikud tingimused. Vastuvõtmisel järgitakse rangelt maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadi elektroonilise projektihaldusvahendi (TEMPO) metoodikat: tulemused vaadatakse läbi, neid muudetakse vajaduse korral ja lõpuks kiidetakse need sõnaselgelt heaks (või lükatakse tagasi). Ilma „kinnituskirjata“ ei maksta ühtegi arvet.

Hanke tehniline kontroll

Maksunduse ja tolliliidu peadirektoraat kontrollib tulemusi ning teostab järelevalvet töövõtjate tegevuse ja teenuste üle. Samuti teeb ta töövõtjate suhtes korrapäraselt kvaliteedi- ja turbeauditeid. Kvaliteediauditi käigus kontrollitakse töövõtja tegelike tööprotsesside vastavust kvaliteedikavas kindlaks määratud eeskirjadele ja menetlustele. Turbeaudit keskendub konkreetsetele protsessidele, menetlustele ja korrale.

Lisaks eespool nimetatud kontrollile teeb maksunduse ja tolliliidu peadirektoraat järgmisi tavapäraseid finantskontrolle:

Kulukohustuste eelkontroll

Kõiki maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadi kulukohustusi kontrollib finants- või personalitalituse juhataja. Selle tulemusena hõlmab eelkontroll 100 % kulukohustustest. See menetlus annab kindluse tehingute seaduslikkuse ja korrektsuse suhtes.

Maksete eelkontroll

Eelkontroll hõlmab 100 % maksetest. Lisaks valitakse pisteliselt vähemalt üks makse (kõigist kulukategooriatest) nädalas täiendavaks eelkontrolliks, mille teeb finants- või personalitalituse juhataja. Kontrolliga hõlmamise suhtes kindlaid eesmärke ei seata, sest kontrolli eesmärk on kontrollida makseid pisteliselt, et teha kindlaks, kas kõik maksed vastavad nõuetele. Ülejäänud makseid töödeldakse iga päev kooskõlas kehtivate eeskirjadega.

Edasivolitatud eelarvevahendite käsutajate deklaratsioonid

Kõik edasivolitatud eelarvevahendite käsutajad kirjutavad alla deklaratsioonile, mis lisatakse asjaomase aasta kohta koostatud tegevusaruandele. Deklaratsioon hõlmab programmi raames tehtavaid toiminguid. Edasivolitatud eelarvevahendite käsutaja kinnitab, et eelarve täitmisega seotud toimingud on tehtud kooskõlas usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetega, et sisseseatud juhtimis- ja kontrollisüsteemid annavad piisava kindluse tehingute seaduslikkuse ja korrektsuse suhtes ning et nende toimingutega seotud riskid on nõuetekohaselt tuvastatud ja teave nende kohta edastatud ning võetud on leevendusmeetmed.

2.2.3. *Kontrollide kulutõhususe (kontrollikulude suhe hallatavate vahendite väärtusse) hinnang ja põhjendus ning prognoositav veariski tase (maksete tegemise ja sulgemise ajal).*

Kehtestatud kontrollimenetlused annavad maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadile piisava kindluse kulude kvaliteedi ja korrektsuse suhtes ning vähendavad mittevastavuse ohtu. Eespool nimetatud kontrollistrateegia meetmed langetavad võimaliku riskitaseme alla ettenähtud 2 % ja see mõjutab kõiki toetusesaajaid. Täiendavad meetmed riskide edasiseks vähendamiseks oleksid ebaproportsionaalselt kulukad ja seetõttu ei ole neid ette nähtud. Eespool nimetatud kontrollistrateegia rakendamisel tekkinud üldkulud (kõigi programmi „Fiscalis“ raames tehtud kulutuste korral) moodustavad kuni 1,6 % kõigist tehtud maksetest. Käesoleva algatuse korral jääb kõnealune määr eeldatavasti samaks. Programmi kontrollistrateegia tulemusena on mittevastavuse oht praktiliselt olematu ning proportsionaalne kaasnevate riskidega.

2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

Nimetage rakendatavad või kavandatud ennetus- ja kaitsemeetmed, nt pettustevastase võitluse strateegias esitatud meetmed.

Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib teha muu hulgas kohapealseid kontrole ja inspekteerimisi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1073/1999³ ning nõukogu määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96⁴ materiaali- ja menetlusõiguse normidele, et teha kindlaks, kas käesoleva määruse alusel rahastatud toetuslepingu, toetuse määramise otsuse või lepingu puhul on olnud tegemist liidu finantshuve kahjustava pettuse, korruptsiooni või muu ebaseadusliku tegevusega.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta (EÜT L 136, 31.5.1999, lk 1).

⁴ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

- Olemasolevad eelarveread

Järjestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriigiti ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Kulu liik	Rahaline osalus			
	14 03 01	Liigendatud/liigendamata ¹	EFTA riigid ²	kandidaatriigid ³	kolmandad riigid	finantsmääruse artikli 21 lõike 2 punkti b tähenduses
	Maksusüsteemide toimimise parandamine	Liigendatud/liigendamata	EI	EI	EI	EI

- Uued eelarveread, mille loomist taotletakse

Järjestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriigiti ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Kulu liik	Rahaline osalus			
	Nr	Liigendatud	EFTA riigid	kandidaatriigid	kolmandad riigid	finantsmääruse artikli 21 lõike 2 punkti b tähenduses
	Ei kohaldata	Liigendatud	EI	EI	EI	EI

¹ Liigendatud = liigendatud assigneeringud / liigendamata = liigendamata assigneeringud.

² EFTA: Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon.

³ Kandidaatriigid ja vajaduse korral Lääne-Balkani potentsiaalsed kandidaatriigid.

3.2. Ettepaneku hinnanguline finantsmõju assigneeringutele

3.2.1. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele – ülevaade

- Ettepanek/algatus ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab tegevusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Nr	14 03 01
---	----	----------

DG: TAXUD			2022	2023	2024	2025	2026	2027	KOKKU
• Tegevusassigneeringud									
Eelarverida 14 03 01	Kulukohustused	(1a)	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	Maksed	(2a)		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008
DG TAXUD assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	= 1a + 1b + 3	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	Maksed	= 2a + 2b + 3		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	7	„Halduskulud“
---	---	---------------

Selle punkti täitmisel tuleks kasutada haldusalaste eelarveandmete tabelit, mis on esitatud [õigusaktile lisatava finantssselgituse lisas](#) (sisekorraeeskirjade V lisa), ja laadida see üles DECIDE'i talitustevahelise konsulteerimise eesmärgil.

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma): jooksevhindades

2023	2024	2025	2026	2027	KOKKU
------	------	------	------	------	-------

							mitmeaastases finantsraamistiku s 2021–2027
DG: TAXUD							
•Personalikulud		0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,444
•Muud halduskulud – lähetused		0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,028
DG TAXUD KOKKU	Assigneeringud	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 7 assigneeringud KOKKU	(Kulukohustuste kogusumma = maksete kogusumma)	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma): jooksevhindades

		2023	2024	2025	2026	2027	KOKKU mitmeaastases finantsraamistikus 2021–2027
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKIDE 1–7 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	1	0,120	0,120	0,120	0,120	1,480
	Maksed	0,320	0,718	0,120	0,120	0,120	1,398

3.2.2. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele – ülevaade

- Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab haldusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta 2023	Aasta 2024	Aasta 2025	Aasta 2026	Aasta 2027	Aasta 2028	Aasta 2029	KOKKU
--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	-------

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIK 7								
Personalikulud	0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,516
Muud halduskulud	0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,032
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 7 kulud kokku	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 7¹ välja jäävad kulud								
Personalikulud								
Muud halduskulud								
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 7 välja jäävad kulud kokku								

KOKKU	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Personali ja muude halduskuludega seotud assigneeringute vajadused kaetakse asjaomase peadirektoraadi poolt kõnealuse meetme haldamiseks juba antud ja/või peadirektoraadi siseselt ümberpaigutatud assigneeringutest, mida vajaduse korral võidakse täiendada nendest lisaassigneeringutest, mis haldavale peadirektoraadile eraldatakse iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades eelarvepiirangutega.

¹ Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised BA read), kaudne teadustegevus, otsene teadustegevus.

3.2.2.1. Hinnanguline personalivajadus

- Ettepanek/algatus ei hõlma personali kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab personali kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Hinnanguline väärtus täistööaja ekvivalendina

	Aasta 2023	Aasta 2024	Aasta 2025	Aasta 2026	Aasta 2027	Aasta 2028	Kokku
•Ametikohtade loeteluga ette nähtud ametikohad (ametnikud ja ajutised töötajad)							
20 01 02 01 (komisjoni peakorteris ja esindustes)	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8
20 01 02 03 (delegatsioonides)							
01 01 01 01 (kaudne teadustegevus)							
01 01 01 11 (otsene teadustegevus)							
Muud eelarveread (märkige)							
•Kosseisuväline personal (täistööajale taandatud töötajad)¹							
20 02 01 (üldvahenditest rahastatavad lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditööjõud)							
20 02 03 (lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditööjõud ja noored eksperdid delegatsioonides)							
XX 01 xx yy zz²	- peakorteris						
	- delegatsioonides						
01 01 01 02 (lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditööjõud kaudse teadustegevuse valdkonnas)							
01 01 01 12 (lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditööjõud otsese teadustegevuse valdkonnas)							
Muud eelarveread (märkige)							
KOKKU	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8

XX tähistab asjaomast poliitikavaldkonda või eelarvejaotist.

Personalivajadused kaetakse juba meedet haldavate peadirektoraadi töötajatega ja/või töötajate peadirektoraadisese ümberpaigutamise teel. Vajaduse korral võidakse personali täiendada iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades olemasolevate eelarvepiirangutega.

Ülesannete kirjeldus:

Ametnikud ja ajutised töötajad	Liikmesriikidega peetavate kohtumiste ja kirjavahetuse ettevalmistamine, töö vormide, IT-vormingute ja keskregistriga.
Kosseisuvälised töötajad	Ei kohaldata

¹ Lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditööjõud, noored spetsialistid delegatsioonides.

² Tegevusassigneeringutest rahastatavate kosseisuväliste töötajate ülempiiri arvestades (endised BA read).

3.2.3. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga

Ettepanek/algatus:

- on täielikult rahastatav mitmeaastase finantsraamistiku asjaomase rubriigi sisese vahendite ümberpaigutamise kaudu.

- tingib mitmeaastase finantsraamistiku asjaomases rubriigi mittesihtotstarbelise varu ja/või mitmeaastase finantsraamistiku määruuses sätestatud erivahendite kasutuselevõtu.

Selgitage, millised toimingud on vajalikud, osutades asjaomastele rubriikidele, eelarveridadele ja summadele ning nimetades kasutatavad rahastamisvahendid.

- nõuab mitmeaastase finantsraamistiku muutmist.

Selgitage, millised toimingud on vajalikud, osutades asjaomastele rubriikidele, eelarveridadele ja summadele.

3.2.4. Kolmandate isikute rahaline osalus

Ettepanek/algatus:

- ei hõlma kolmandate isikute poolset kaasrahastamist
- hõlmab kaasrahastamist, mille hinnanguline summa on järgmine:

assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta N ¹	Aasta N + 1	Aasta N + 2	Aasta N + 3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			Kokku
Nimetage kaasrahastav asutus								
Kaasrahastatavad assigneeringud KOKKU								

¹ N on aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist. „N“ asemel tuleb märkida esimene eeldatav rakendamise aasta (näiteks 2021). Sama tuleb teha ka järgnevate aastate puhul.

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

- Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele
- Ettepanekul/algatusel on järgmine finantsmõju:
 - omavahenditele
 - muudele tuludele
 - palun märkige, kas see on kulude eelarveridasid mõjutav sihtotstarbeline tulu

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Tulude eelarverida	Jooksva aasta eelarves kättesaadavad assigneeringud	Ettepaneku/algatuse mõju ²					Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)	
		Aasta N	Aasta N + 1	Aasta N + 2	Aasta N + 3			
Artikkel								

Sihtotstarbeliste tulude puhul märkige, milliseid kulude eelarveridasid ettepanek mõjutab.

Muud märkused (nt tuludele avaldatava mõju arvutamise meetod/valem või muu teave)

² Traditsiooniliste omavahendite (tollimaksud ja suhkrumaksud) korral tuleb märkida netosummad, st brutosumma pärast 20 % sissenõudmiskulude mahaarvamist.